

BOUWHISTORISCHE NOTA SINT-ELISABETH BEGIJNHOF

INHOUD

Woord vooraf

1. Het Sint-Elisabeth Begijnhof te Kortrijk
  - i. Administratieve gegevens
  - ii. Inleiding
  - iii. Evolutie van het Kortrijkse Begijnhof in woord en beeld
  - iv. Overzichtskaart datering woningen conform de gegevens, opgegeven door P. Despriet
  - v. Ruimtelijke evolutie van het begijnhof. Kaart en legende gereproduceerd door V. Vandommele
  - vi. Interpretatie
2. Woning 37-41
  - i. Inleiding
  - ii. Evolutie van de woningen 37-41 in woord en beeld
  - iii. Architecturale analyse
  - iv. Interpretatie
3. Bronnenonderzoek en aanbevelingen

BRONNEN

WOORD VOORAF

Deze studie heeft als doel bij de huidige restauratiefase 6 een beperkt overzicht te geven van de bouwhistoriek van het Begijnhof te Kortrijk op basis van de aangereikte en reeds onderzochte bronnen. Deze studie wordt verder uitgediept.

Voorreest wordt het Begijnhof op zijn geheel bestudeerd. Nadien wordt ingezoomd op de woningen 37 tot 41, die in het zuidelijk deel gelegen zijn tussen de hoofdingang en de toegang vanuit het Sint-Maartenskerkhof.

De gehanteerde methodiek is afgeleid van de DIVE-approach; het resultaat van een onderzoeksproject 'Sustainable Historic Towns: Urban Heritage as an Asset of Development', dat gedurende de periode 2003-2005 in Noorwegen plaatsvond. De analyse focust op de historische betekenissen, de mogelijkheid tot ontwikkeling en de mogelijkheid tot verandering van het culturele erfgoed op het vlak van ruimtelijke planning.

De afkorting 'DIVE' slaat op Describe (beschrijven), Interpret (interpreteren), Value (waarderen) en Enable (inschakelen).¹ DIVE wordt voorgesteld als een stappenplan, waarbij deze termen één voor één toegepast worden, maar het doel hiervan is enkel rationele duidelijkheid te scheppen. In de praktijk zullen deze elementen geleidelijk aan door elkaar vloeien. Binnen deze studie is het de bedoeling om de eerste twee stappen te zetten, namelijk het beschrijven en interpreteren, zodanig dat deze info aan derden kan worden doorgegeven voor volgende stappen.

Binnen de eerste fase 'Describe' wordt zoveel mogelijk data omtrent de site verzameld. Verschillende bronnen worden nagegaan en in volgende stap met elkaar vergeleken. Bedoeling is tevens de ruimtelijke en historische gegevens met elkaar in contact te brengen. Hierbij is het van belang om beeldmateriaal een prominente rol te geven, en niet enkel als aanvulling op de tekst. Dit laat toe om in het verleden te "kijken" en mede de historische gelaagdheid bloot te leggen. Iconografie en tijdsgerelateerde gebeurtenissen worden naast elkaar chronologisch weergegeven.

---

¹ Zie: D.A. Reinart, *The Dive approach: Tool for activating the development potential of cultural heritage resources in urban planning and dive*, n.a.v. International Scientific Conference: Urban heritage, research, interpretation, education, Vilnius, 25-26 november 2007, p. 8-11.

1. Het Sint-Elisabeth Begijnhof te Kortrijk

i. Administratieve gegevens

Provincie: WEST-VLAANDEREN

Gemeente: 8500 Kortrijk

Ligging: Begijnhof

Kadastraal: 3^e afd., sectie H, nrs. 227, 228, 229, 230, 231

Beschermingen:

OW000740

Type object: monument

Datum besluit: 1937-04-19

Datum Belgisch Staatsblad: 1937-05-22

OW002082

Type object: monument

Datum besluit: 2003-08-21

Datum Belgisch Staatsblad: 2004-02-27

ii. Inleiding

Het Sint-Elisabeth Begijnhof is in het centrum van Kortrijk tussen twee oude kerken gelegen. Ten noorden ervan bevindt zich de Onze-Lieve-Vrouwekerk, ten zuiden de Sint-Maartenskerk. Ten westen wordt het hof begrensd door de Begijnhofstraat, ten oosten bevinden zich de woningen 10 tot 20, die met hun tuintjes naar het naastliggende park gericht zijn.

Dit begijnhof was in oorsprong volgens het stadstype georganiseerd. Het volgde het model van een middeleeuwse stad, maar dan op kleinere schaal.² Het huidige begijnhof is geëvolueerd naar het gemengde type; met name een combinatie van het stadstype en het pleinbegijnhof.³

In het document, opgemaakt door Unesco staat:

'The status of Beguines gave these much respected women a cultural and social role to play within their community, combining self-government with a form of democracy: the Beguines elected their superior, the Grande Dame, who was supported by a council which managed the general affairs of the community, which consisted of the superiors of the convent and the infirmary, each of whom managed her own organization and economy.'⁴

Het begijnhof functioneerde dus als een autonome gemeenschap, met eigen inkomsten en uitgaven. Om inzicht te krijgen in het reilen en zeilen ervan, wordt achtereenvolgens een overzicht gegeven van de verschillende personen die verbonden waren aan het hof en een lijst van de samenstellende delen.

Personen verbonden aan het hof.

Elk begijnhof was onafhankelijk en had bijgevolg zijn eigen statuten. Het hof werd geleid door een grootjuffrouw, bijgestaan door een raad. Deze raad bestond uit de oversten van het convent en de ziekenzaal. In het werk van P. Debrabandere en P. Despriet is sprake van een gezellin en een

² 'The beguinages were organized according to one of two models: one, the city type, reflecting on a smaller scale the model of a medieval city, with a plot set aside for the cemetery, or the square where the church is built; the other, the courtyard type, with a central area, varying in shape and often consisting of a lawn planted with trees, where the church is located, and around which the houses are aligned. A third or mixed type, the result of certain extensions in the 17th and 18th centuries, combines both layout. Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 294.

³ Zie: BODDIN, P., *Restauratie van het huis van de grootjuffrouw in het Begijnhof te Kortrijk*, (onuitgeg. Masterthesis, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Departement Industrieel Ingenieur, Campus Rabot), Gent, 2000-2001, p. 8.

⁴ Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 292.

ontvanger, die de grootjuffrouw bijstond.⁵ Deze ontvanger was steeds een priester. Tevens wordt bij P. Despriet vermelding gemaakt van een kosteres, een portierster, een tuinman, een biechtvader en een kapelaan die de missen opdroeg. Het aantal inwonende begijnen varieerde doorheen de tijd; van een meesteres en 7 begijnen in 1393 tot 52 in 1606, wanneer een beperking ingesteld werd. Eind 17de eeuw zou dit tot een 100-tal oplopen om in de eeuwen erna drastisch te verminderen. De dagelijkse activiteiten van de begijnen bestonden uit het verzorgen van zieken en de educatie van kinderen.⁶

Samenstellende delen.

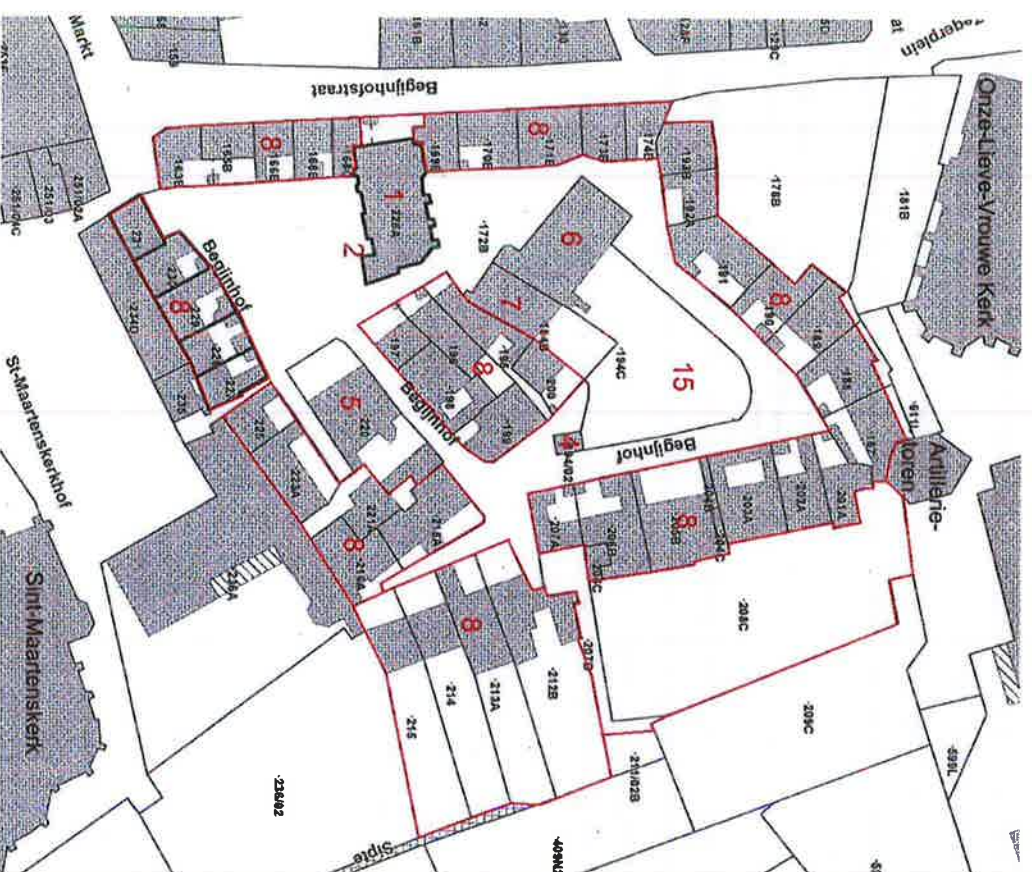
Vooreerst wordt een overzicht gegeven van de samenstellende delen zoals ze uit het verleden gekend zijn. Deze worden op een kadasterplan van 2009 gesitueerd. Veel van deze onderdelen zijn echter nog niet gelokaliseerd of verdwenen. In ieder geval moet rekening gehouden worden met het feit dat functies kunnen 'verhuizen' doorheen de tijd. Dit zal verder uitgediept worden. Vervolgens wordt een overzichtskaart gegeven van de samenstellende delen in de huidige situatie. Het merendeel van de constructies doet dienst als woonhuis.

---

⁵ Zie: DESPRIET, P., *Ontstaan en ontwikkeling van het Kortrijkse begijnhof*, vol. 21, jg. 2001, afl. 1, nr. 45, Kortrijk, 2001, p. 13 en

DEBRABANDERE, P., *Folklore van het Kortrijkse begijnhof in: Het Begijnhof van Kortrijk*, De Leiegouw, Jg. XV - 1973, afl. 1-2, Kortrijk, 1973, p. 34, p. 69.

⁶ Zie: VAN DOMMELE, V., o.c., p. 6.

1. Begijnhofkapel
2. Ecce Homo - kapel
3. Kapel O.-L.-V.-van-Boodschap (locatie ongekend)
4. Kapel O.-L.-V.-ter-Sneeuw
5. Het Huis van de Grootijuffrouw of ook 'House of Council' (1)
6. De Grote Zaal of ook 'Sint-Anna-zaal' (2)
7. De Kleine Zaal
8. De woningen
9. Groot Convent (locatie ongekend) (3)
10. Klein Convent (locatie ongekend)
11. Keuken (locatie ongekend)
12. Ziekenzaal of infirmerie (locatie ongekend)
13. Washuis (locatie ongekend)
14. Houthuis (locatie ongekend)
15. Bleekweide, bestaande uit twee delen, omgeven door een haag. (4)
16. "Lochtinghe" voor groenten en fruit. (locatie ongekend) (zie kaart Deventer)

(1) 'The community houses, often founded by benefactors for poor Beguines, stand out from the ensemble by virtue of their size and richer decoration. The house of the Grande Dame or Council, located near the church, is more representative in its dimensions, the arrangement of its facades and its interior design.' Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 294.

(2) Deze ruimte werd doorheen de tijd voor velerlei doeleinden gebruikt. Een uitgebreide studie hieromtrent werd opgemaakt door V. Vandommele. Zie: VAN DOMMELE, V., *The St.-Anna Hall of the St.-Elisabeth Beguinage in Kortrijk*, (onuitgeg. masterthesis, R. Lemaire Centre for the Conservation of Historic Towns and Buildings), Leuven, 1995-1996.

(3) Deze conventen hadden tot doel woongelegenheden te bieden aan arme en behoeftige begunen, die zich geen eigen woning konden veroorloven. Ze boden ook onderdak aan novices. Zie: DEBRABANDERE, P., o.c., p. 69.

(4) Deze bleekweide werd ter hoogte van het 'Nieuw Begijnhof' gestueerd. Zie: 'II. Evolutie van het Kortrijkse Begijnhof in woord en beeld.' in dit werk.

Weergave van de samenstellende delen, zoals gekend uit het verleden.
Zie: kadaster 19/08/2009, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

22. Woning 1	1. Woning 23
23. Woning 2	2. Woning 24
24. Woning 3	3. Woning 25
25. Woning 4	4. Woning 26
26. Woning 5	5. Woning 27
27. Woning 6	6. Woning 28
28. Woning 7	7. Woning 29
29. Woning 8	8. Woning 30
30. Woning 9	9. Woning 31
31. Woning 10	10. Woning 32
32. Woning 11	11. Woning 33
33. Woning 12	12. Woning 34
34. Woning 13	13. Woning 35
35. Woning 14	14. Woning 36
36. Woning 15	15. Woning 37
37. Woning 16	16. Woning 38
38. Woning 17	17. Woning 39
39. Woning 18	18. Woning 40
40. Woning 19	19. Woning 41
41. Woning 20	20. Begijnhofkapel
42. Woning 21	21. Sint-Annazaal
43. Woning 22	

Weergave van de samenstellende delen 2010.

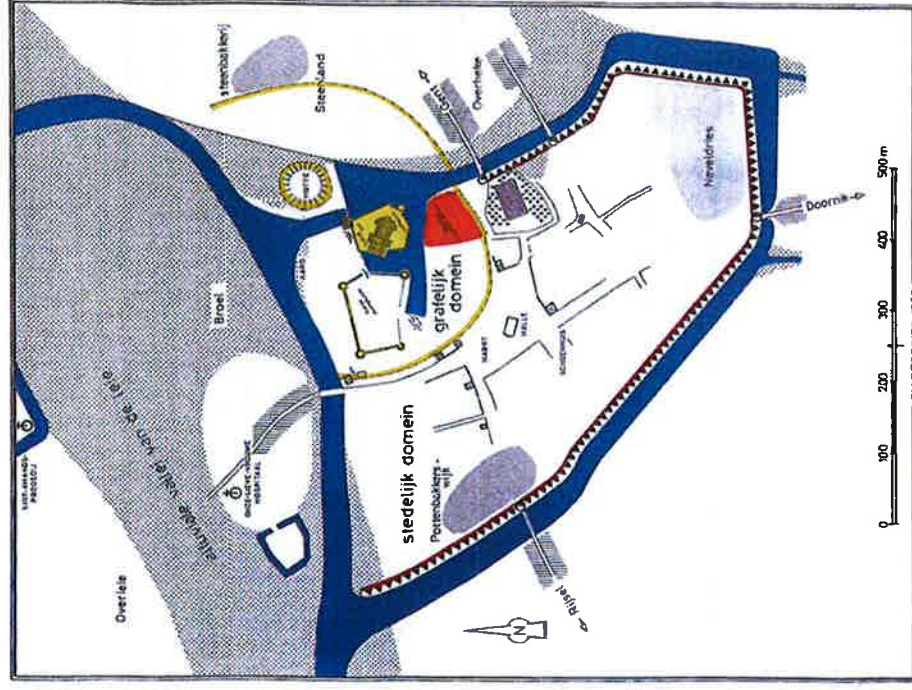
Zie: kadaster 19/08/2009, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

iii. Evolutie van het Kortrijkse Begijnhof in woord en beeld.

In volgend overzicht worden ook de analysekaarten van P. Despriet geïntegreerd. Ze zijn gebaseerd op een recenter kadasterplan, weliswaar niet exact gedateerd, maar ze geven toch een goed beeld van de globale ruimtelijke ontwikkeling. Uiteraard kan dit in verdere fase getoetst worden aan bijkomend literatuuronderzoek en onderzoek in situ.

ICONOGRAFIE

TIJDSGERELATEERDE GEBEURTENISSEN

Toestand **ca. 1350**. Situering van het begijnhof (rood) t.o.v. de middeleeuwse stadskern, het grafelijk domein (geel) en de dwangburcht (geel). Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 20.

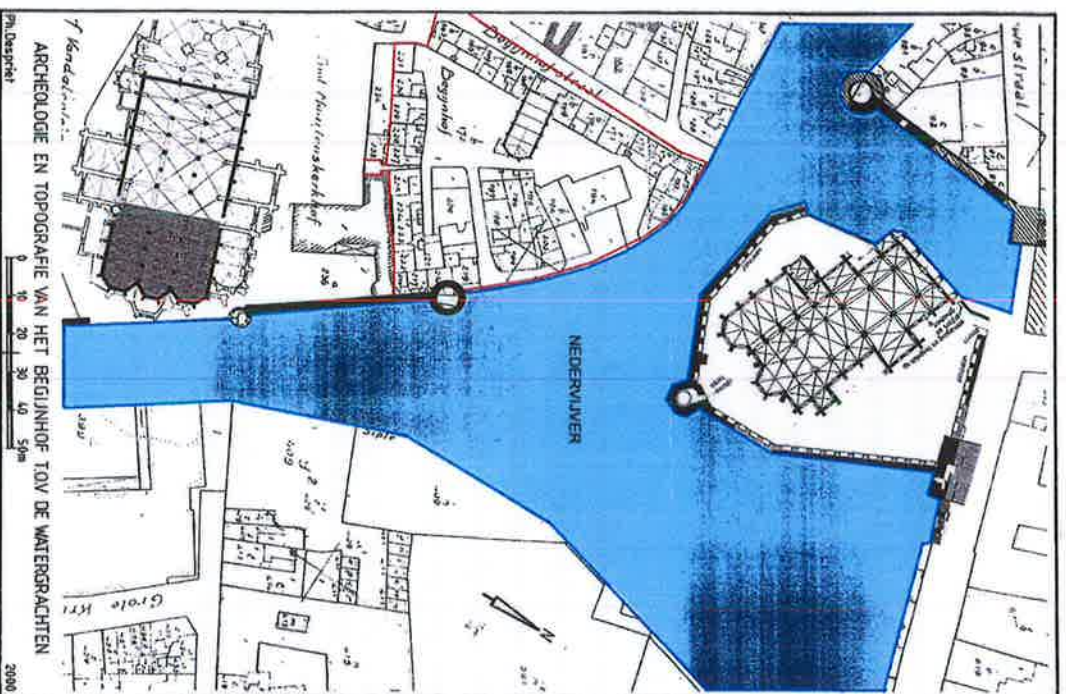
Het Kortrijks begijnhof zou zijn oorsprong vinden in het begin van de 13de eeuw, wanneer enkele religieuze vrouwen samen gingen wonen in een huis. In een oorkonde, uitgevaardigd door gravin Joanna, dochter van graaf Boudewijn IX, wordt voor het eerst vermelding gemaakt van de 'beghinae'.⁽¹⁾ Deze hadden zich in een huis gevestigd, dat toebehoorde aan Riquardus de Halla, of ook Rijkard Van Halle. In februari 1242 kocht de gravin het huis aan en schonk het nadien aan de begijnen. De locatie ervan is onbekend.

De kapel en de eerste huizen van het begijnhof werden gebouwd op een deel van het grafelijk domein, dat omstreeks het midden van de 13de eeuw aan de begijnen werd overgemaakt bij het ingaan van gravin Joanna's testament. (2) In 1284 is voor het eerst sprake van een kapelanij, waarbij het wellicht om de bouw van een kapel ging, geschonken door Heila van Rijsel, weduwe van Daniel Taillefer. (3)

(1) Boudewijn IX stichtte in 1199 de kapittelkerk van O.-L.-Vrouw en werd nadien de eerste Latijnse keizer van het latere Constantinopel. Zie: DE CUYPER, J., Het beginhof van Kortrijk. Ontstaan en oudste periode (13de – 15de E), in: De Leiegouw, Kortrijk, 1973, p. 8.

(2) Joanna en haar zus Margareta, die haar testament uitvoerde, hebben een belangrijke rol gespeeld bij de stichting van verscheidene begijnhoven zoals die te Gent. Zie: VAN DOMMELE, V., *o.c.*, p. 19.

(3) Zie: DE CUYPER, J., o.c., p. 12.

De exacte stichtingsdatum is niet geheel duidelijk. In de geraadpleegde bronnen wordt vaak 1284 aangehaald; in de fiche, opgemaakt door Unesco wordt 1283 als stichtingsdatum aangenomen.(4) De inscriptie op het standbeeld van Joanna en chronogrammen in het Begijnhof schuiven echter 1241 als stichtingsdatum naar voren.(5)

Het begijnhof werd in het oosten begrensd door de Nedervijver. Deze 'vijver' kreeg zijn definitieve vorm in 1301 met de bouw van de Kannunnikpoort met bijhorende brug, molen, sluis en waterkeermuur.(6) Waar deze poort exact gesitueerd is, is onduidelijk. Het jaar erop werd het Begijnhof fel beschadigd bij de belegering van het Gravenkasteel dat door de Franse troepen was ingenomen. (7)

Omstreeks 1315 zouden Brugse begijnen hun toevlucht vinden in het Kortrijkse hof vanwege zware overstromingen. (8) De begijnhoven, gesticht in de 13de eeuw, werden namelijk dikwijls op de oevers van een rivierloop gebouwd.(9)

(4) Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 120.

(5) COULON, A.M., *Histoire du béguinage Sainte-Elisabeth à Courtrai d'après les documents authentiques*, Courtrai, 1891, p. 40, pp. 77-81.

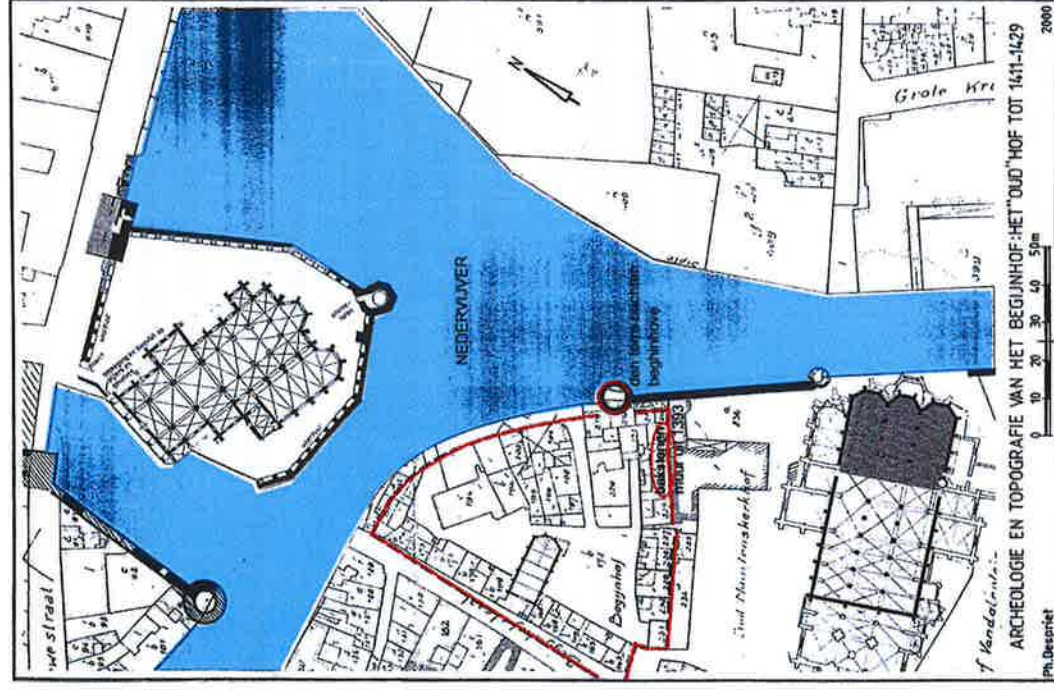
(6) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 71.

(7) Zie: DE CUYPER, J., o.c., p. 12.

(8) Zie: Ibid., p. 12.

(9) Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 293.

Toestand 1370-1373. Archeologisch vastgestelde resten in zwart. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 24, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

Toestand tot 1411-1429. Juiste situering van het "oud" begijnhof. Archeologisch vastgestelde resten in zwart. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 60, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

In het midden van de 14de eeuw was er in alle geval al een ziekenzaal binnen het begijnhof. Het stuk met de beschrijving van de vroegste fundatie ten voordele van de Kortrijkse infirmerie dateert van augustus 1349.(10) Begijn Clementia Paridaen was meesteres van het ziekenhuis.

In 1373 wordt een bisschoppelijk decreet uitgevaardigd naar aanleiding van een oorkonde waarin de begijnen verzoeken om het H. Sacrament de hele week in hun kapel te laten berusten. Daarbij wordt ook de toelating gegeven om bijzondere aflaten te verlenen aan hen die het hof financieel steunen. (11)

Eind 14de eeuw werden grote delen van het begijnhof heropgebouwd, na de "Bretonse furie" waarbij de stad Kortrijk geplunderd en deels in brand gestoken werd.(12) De kapel werd heropgebouwd, een bakstenen muur werd in 1393 aan de zuidzijde ter hoogte van woningen 21 tot 35 opgetrokken.

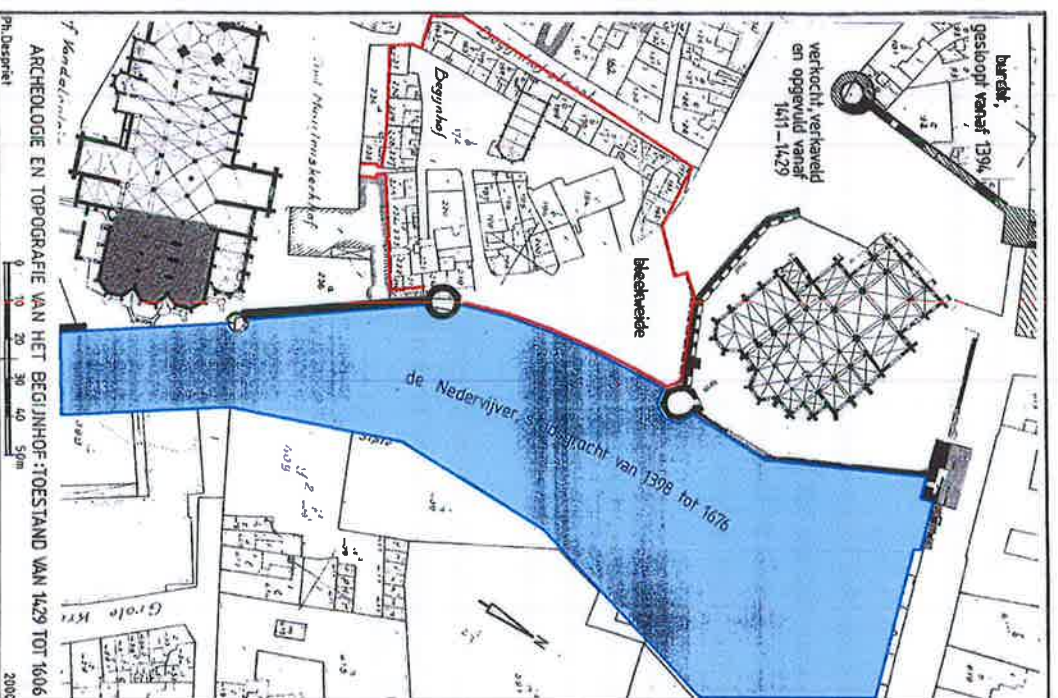
De stadsmuur en vestingstorens ontstonden gedurende eind 14de eeuw en de eerste helft van de 15de eeuw. Ook bij het begijnhof bevond er zich een vestingstoren, met name "den torre bachten beginhove". (13)

(10) Zie: DE CUYPER, J., o.c., p. 15.

(11) Zie: Ibid., p. 16.

(12) Zie: Ibid., p. 18.

(13) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 71.

Toestand 1429-1606. Weergave van de bleekweide. Zie: DESPRIËT, P., o.c., p. 64, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

Na de verkoop in 1411 en de verkaveling van het grafelijk domein en burcht in 1415 – 1429, ontstond een bleekweide.

Omstreeks 1438-1439 waren het woelige tijden voor het Kortrijkse Begijnhof. Waardevolle bezittingen werden naar Gent verscheept. (14)

Bovendien dateren de oudst bewaarde statuten van 10 augustus 1440 en hebben deze de statuten van het Sint-Elisabeth Begijnhof te Gent als model. (15)

In 1460 werden de begijnen gemachtigd om de doorgang naar het Sint-Maartenskerk hof te realiseren. Dit om zich gemakkelijker naar de Sint-Maartenskerk te begeven. (16)

Het was Marie van den Brande die dit recht verwierf. Ze was bijna ononderbroken hofmeesteres van 1460 tot aan haar door in 1488 of 1489. Tevens liet ze de kapel wijden in 1464. (17)

In 1463 zou een afzonderlijke begraafplaats binnen het begijnhof in gebruik genomen zijn. Vanwege de pestepidemie en diens groot aantal slachtoffers werd in 1580 beslist om een noodbegrafplaats op een erf van het begijnhof, grenzend aan het grafveld van de Onze-Lieve-Vrouwekerk, aan te leggen. (18)

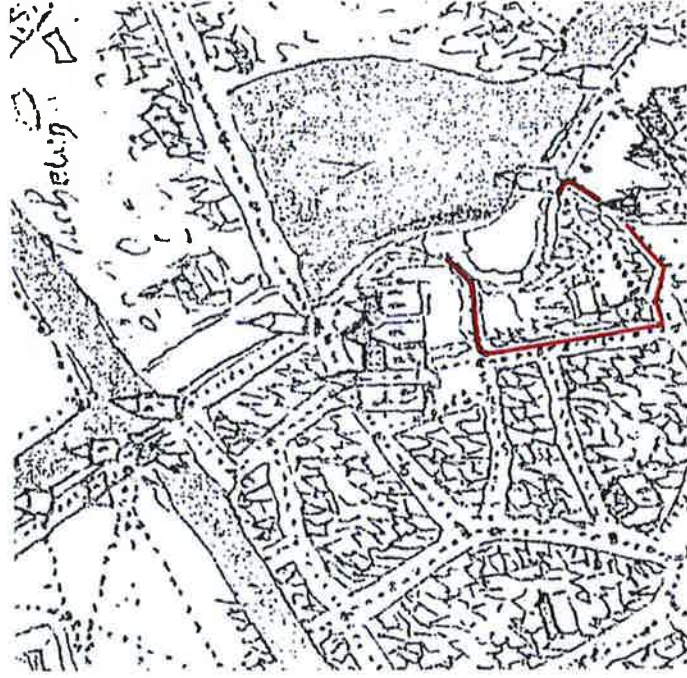
(14) Zie: DE CUYPER, J., o.c., p. 40.

(15) Zie: Ibid., pp. 18-20.

(16) Zie: DEBRABANDERE, P., o.c., p. 63.

(17) Zie: DESPRIËT, P., o.c., p. 14.

(18) Zie: Ibid., o.c., p. 56.

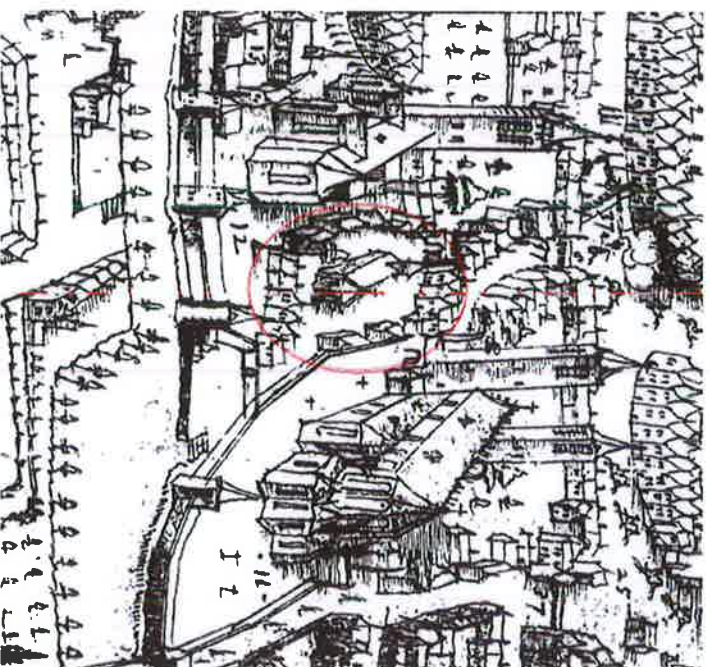

Tijdens de 16de eeuw zou er zich een "lochtinge" voor groenten en fruit bevonden hebben bij het hof. (19) In de rekeningen van de 15de eeuw is echter omstreeks 1450 – 1451 reeds sprake van een "lochtinc". (20)

(19) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 87.

(20) Zie: DE CUYPER, J., o.c., p. 40.

Kaart J. Deventer, ca. 1560. Dit is de oudst bewaarde kaart van Kortrijk, waarbij de belangrijkste gebouwen vanuit het zuiden weergegeven zijn. Het begijnhof met zijn kapel is tussen de twee kerken te zien. De gronden ten noordoosten van het begijnhof, tussen de twee vestingstorens, en ten noorden van het begijnhof zijn 'opgevuld'. Zie: VAN DOMMELE, V., o.c., p. 8.

La description topographique de la ville de Courtray, Pierre Le Poivre, **1580**. Zicht vanuit het noordoosten waarbij de kapel van het begijnhof centraal gestueerd wordt. De 'inham' langsheen de stadsmuur is duidelijk zichtbaar. Zie: VAN DOMMELE, V., o.c., p. 9.

Met de opstand van de Nederlanden tegen Spanje in de tweede helft van de 16de eeuw, kende wellicht ook het begijnhof een dieptepunt.

Soldaten logeerden in het begijnhof van 15 september 1578 tot 26 april 1579. In 1580 worden de soldaten verdreven. (21)

Eind 16de eeuw trad Barbara Bonte binnen in het begijnhof. Ze gaf het begijnhof grote faam.

(21) Zie: BODDIN, P., *Restauratie van het huis van de grootjuffrouw in het Begijnhof te Kortrijk*, (onuitgeg. Masterthesis, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Departement Industrieel Ingenieur, Campus Rabot), Gent, 2000-2001, p. 5.

Na de inname van Oostende in 1604 brak een periode van bloei aan. De religieuze heropleving uitte zich in het grote aantal bewoonsters in de 17de eeuw en de daarmee gepaard gaande bouwcampagnes.

In 1606 werd de beperking tot 52 begijnen door Albrecht en Isabella opgeheven. (22)

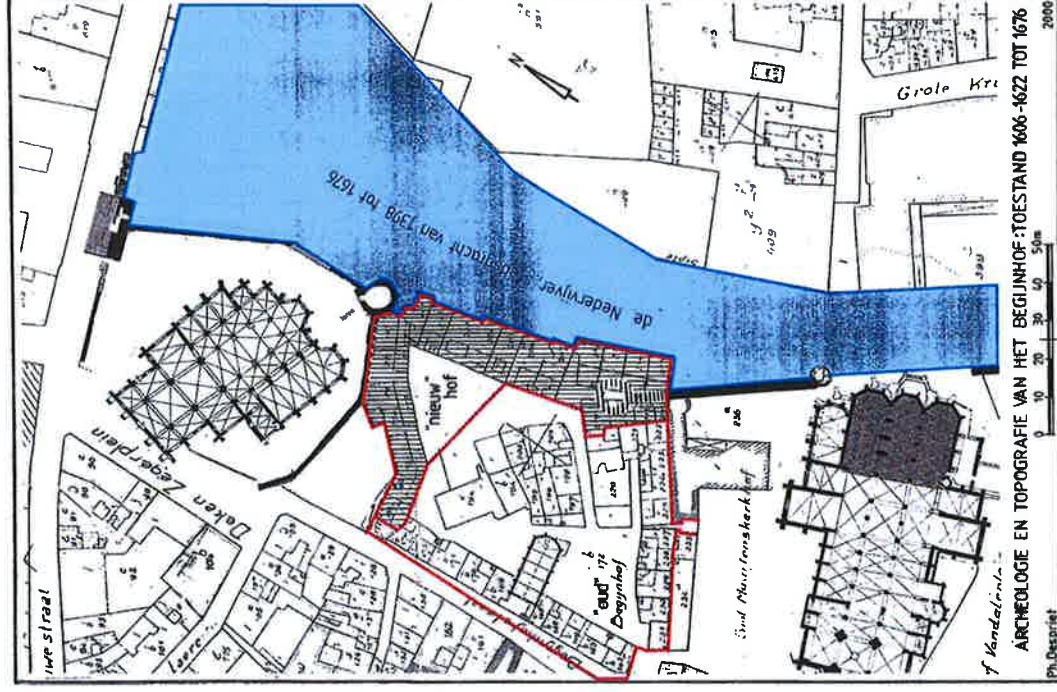
Het begijnhof werd in 1612 vergroot door het bouwen van huizen langs de stadsmuur bij het gravenkasteel. De achterzijde bevatte geen vensters omwille van mogelijke "distractie en andere inconvenienten". (23)

In 1622 werd de "Toren achter het Begijnhof" gesloopt. Tevens werden "fondamente van nieuwe huusen in(den) viver ghemaect". Er werden dus huizen deels op de Nedervijver gebouwd. (24) Ook het washuis werd omstreeks 1621-1622 herbouwd.

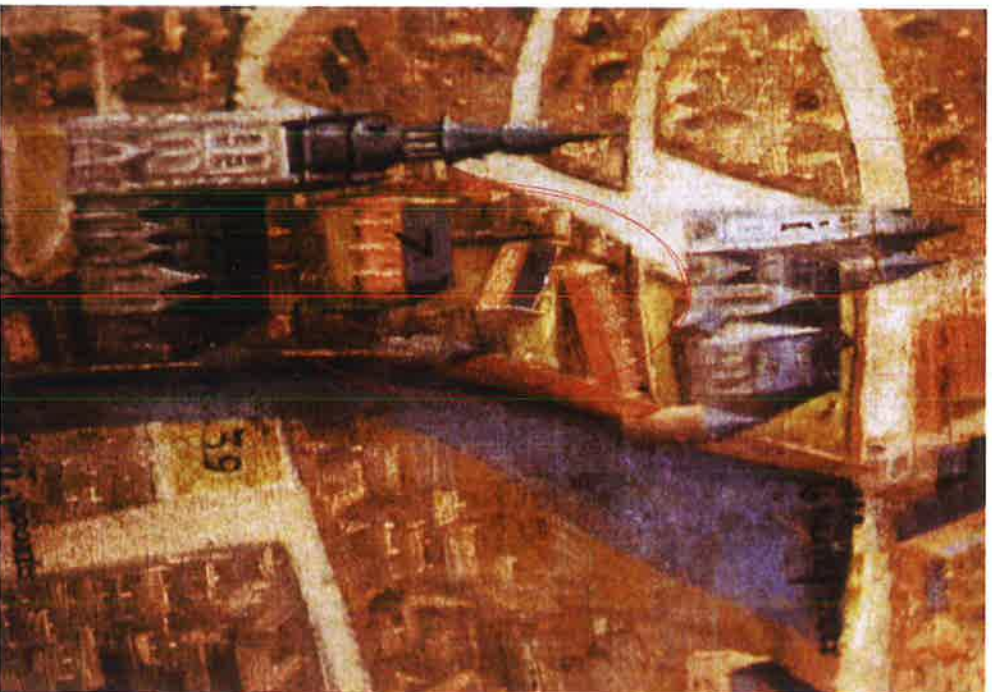
(22) Zie: Idem., p. 5.

(23) Zie: DESPRIET, P., *Het Kortrijkse begijnhof uit volks- en oudheidkundig oogpunt*, in: *De Leiegouw*, jg. XV - 1973, afl. 1-2, Kortrijk, 1973, p. 87.

(24) Zie: DESPRIET, P., *Ontstaan en ontwikkeling van het Kortrijkse begijnhof*, vol. 21, jg. 2001, afl. 1, nr. 45, Kortrijk, 2001, p. 71, p. 77.

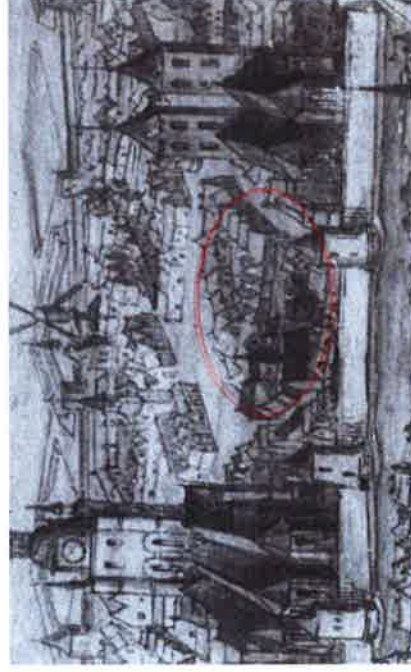
Toestand 1606-1622 tot 1676. Nieuw begijnhof; noordelijke en oostelijke uitbreiding. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 66, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

Figuratieve wandkaart door Lowys de Bersaques, **1634-1641**.
Weergave van het begijnhof met de kapel en het 'nieuwe hof'.
Tussen de kapel en de noordelijke huizenrij bevindt zich een groot
bouwvolume, ter hoogte van de later gebouwde 'Grote Zaal'. Zie:
DESPRIET, P., o.c., p. 58.

Stadsgezicht A. Sanderus, uitgave **1641-1644** en 1735. Zicht op het begijnhof vanuit het noordoosten. De stadsmuur achter het begijnhof zou nooit hebben bestaan. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 62.

Schilderij "Beleg van Kortrijk", P. Snaeyers, **1650**. Onjuiste weergave daar de toren in 1622 al gesloopt was. De stadsmuur achter het begijnhof zou nooit hebben bestaan. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 68.

Van 1645 tot 1648 bezetten Franse troepen de stad. Ten oosten van het begijnhof werd een 19 ha grote citadel gebouwd, die tot 1684 bestond. Deze werd geregeld gebombardeerd waarbij ook het begijnhof getroffen werd. (25)

Omstreeks 1645-1646 is er sprake van de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Boodschap in de rekeningen van het begijnhof. De locatie en het uitzicht ervan zijn onbekend. (26)

In 1649 werd de woning nr. 31, het 'Groothuis', gebouwd. Een tiental jaar later werd ook de zuidelijke doorgang met toegangspoort herbouwd. (27)

Het washuis dat in 1621-1622 herbouwd was, werd in 1661-1662 met daktegels bedekt. (28)

(25) Zie: Ibid., p. 45.

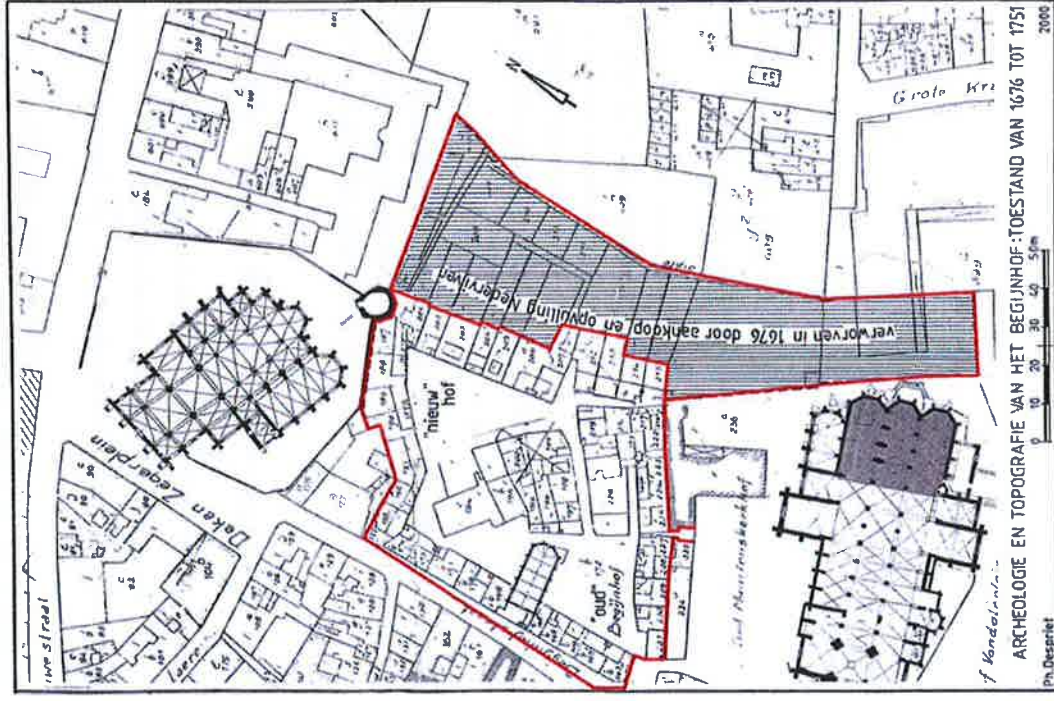
(26) Zie: Ibid., p. 109.

(27) Zie: <http://inventaris.vioe.be>

(28) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 107.

Kaart 18de E. Toestand voor het vernietigen van de laat-middeleeuwse stadsmuur. Onjuiste weergave daar de toren in 1622 al gesloopt was. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 70.

Toestand **1676-1751**. Uitbreiding ter hoogte van de voormalige Nedervijver en stadsgracht, die in 1676-1677 verkocht en opgevuld werd. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 74, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

Een grote uitbreiding van het begijnhof vond in 1676-1677 plaats, waarbij woningen deels op de voormalige Nedervijver gebouwd werden en zich oostwaarts tot aan de tuinmuur van de abdij van Groeninge uitstrekte. Het begijnhof werd eigenaar van deze 'viver lanckx het beginhof' en de stadsgracht. Tijdens de 19de E verdween een deel ervan uit het patrimonium op ongekende wijze. (29)

In 1682 werd de Grote Zaal of ook de Sint-Anna zaal voltooid en werd de Kleine of Oude Zaal volledig hersteld. (30) Tevens zou de ziekenzaal van dit jaar dateren. (31)

In 1684 werd een groot deel van het begijnhof in brand gestoken door de Fransen. (32)

De 18de eeuw was een ongunstige periode. De bakstenen muur die in 1393 aan de zuidzijde van het begijnhof werd gebouwd, stortte in 1712 deels in, zodat plundering en roof mogelijk waren. (33)

In 1717 was het voor de begijnen verboden handel te drijven, op straf van uitsluiting. (34)

(29) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 77, p. 79.

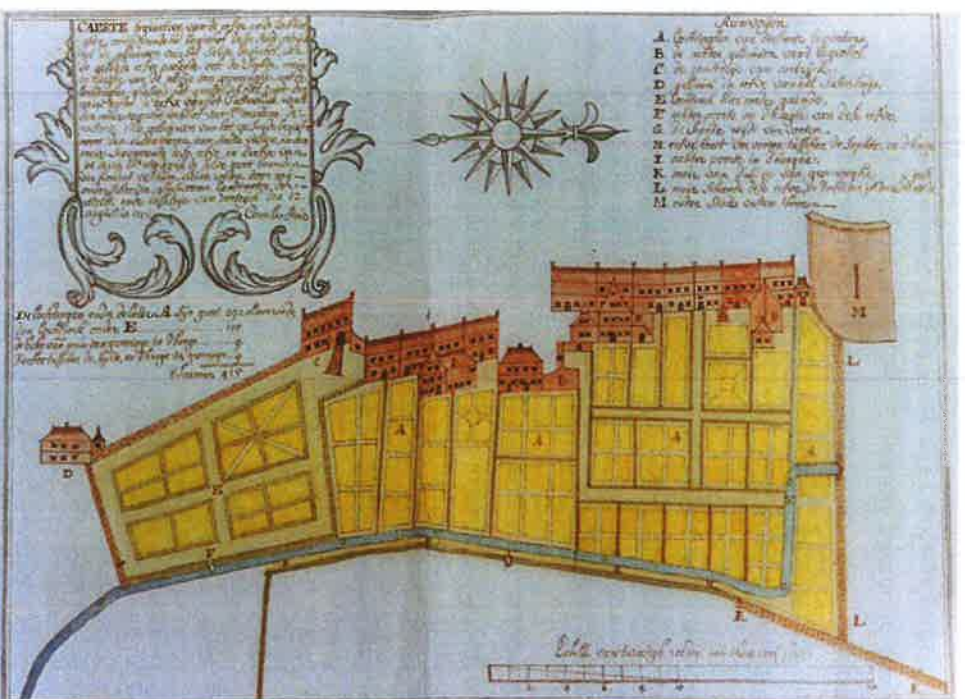
(30) Zie: <http://inventaris.vioe.be>.

(31) Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p. 120.

(32) COULON, A.M., *Histoire du béguinage Sainte-Elisabeth à Courtrai d'après les documents authentiques*, Courtrai, 1891, p. 40.

(33) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 73.

(34) Zie: BODDIN, P., o.c., p. 6.

‘Caerte figurative van de erfve ende lochtinghen, compiterende het beginhof deser Stadt cortrijk met de gebouwen van het selve beginhof, aen de gesevde erfve paelende oost de Sephte, meur en haeghe van de abdij van groeninghe, met de lochtingen gheseydt het gessteijck hof’, Cornelis Steur, 1751. Het is de oudst bewaarde tekening van het beginhof. Deze toont de uitbreiding ter hoogte van de voormalige Nedervijver en stadsgracht, die in 1676-1677 verkocht en opgevuld werd. Zie: VAN DOMMELE, V., o.c., p. 12.

In 1753 werd de zuidwestelijke voorkoer met kasseien belegd. (35)

Tussen 1764 en 1787 werd de Mattheuskapel tot een barokke kapel omgebouwd. De vijfzijdige traptoren aan de noordzijde werd geconstrueerd en een bijhorende orgeltribune werd geplaatst. De sacristie uit baksteen dateert van 1785 – 1787. (36)

Vanaf 1787 laat de Oostenrijkse keizer Jozef II de goederen van het hof registreren en schatten. (37)

Het eind van de 18de eeuw was een bewogen periode. Opnieuw vonden er plunderingen door de Fransen plaats. Het beginhof verloor uiteindelijk zijn autonoom karakter. Op 4 oktober 1800 werd het eigendomsrecht van de Burgerlijke Godshuizen bekrachtigd. (38)

Het bestuur van de Burgerlijke Godshuizen verpachtte de huizen in het openbaar aan de meestbiedenden. Allerlei lieden betrokken deze huizen. De woning van de portierster werd zelfs omgevormd tot herberg. Sophia Decruenaere, grootjuffer vanaf september 1801, slaagde er echter in al de huizen in pacht te nemen en deze aan ‘brave stillevende dochters of weduwen’ te verhuren. (39)

Tijdens het tweede kwart van de 19de eeuw had het beginhof te kampen met leegstand. Het aantal begijnen was drastisch gedaald. (40)

(35) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 89.

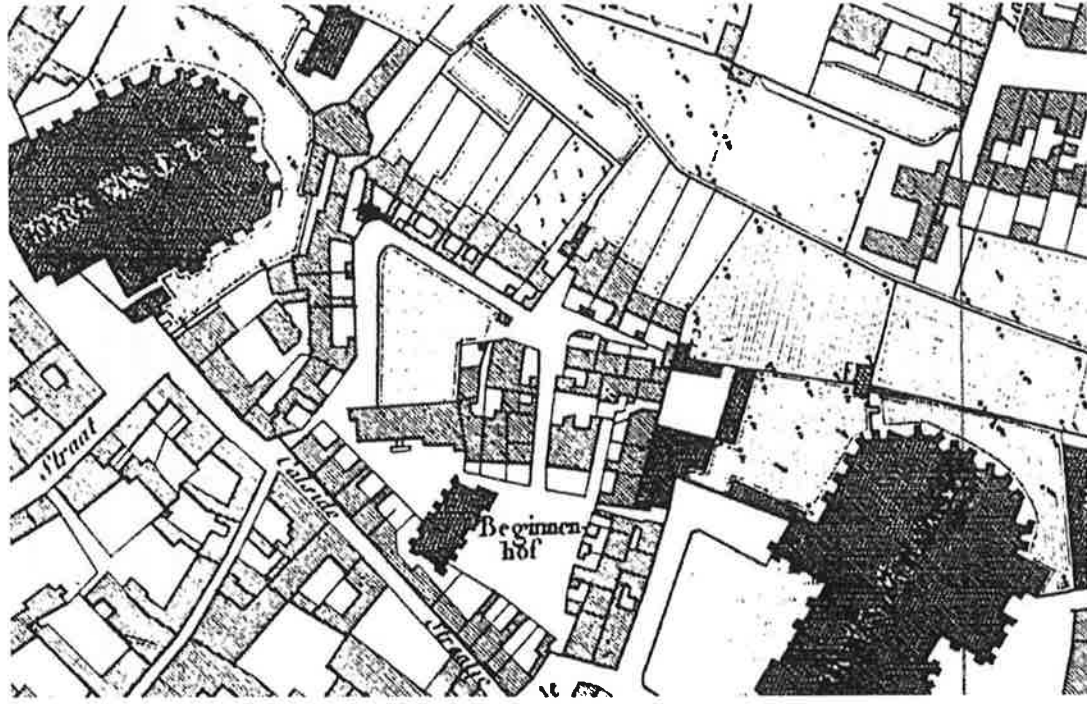
(36) Zie: <http://inventaris.vioe.be>.

(37) Zie: BODDIN, P., o.c., p. 6.

(38) Zie: Ibid., p. 6.

(39) Zie: HIERS, C., *Het Begijnhof van Kortrijk*, Kortrijk, 1938, p. 20.

(40) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 43.

Plan der stad Kortrijk, gemeten en overgesteld ten jaare 1830., C. Cierckens, 1830. Eerste kadastrale atlas van Kortrijk die de toestand in 1822 weergeeft. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 80.

In 1846 werd het begijnhof overgenomen door het bestuur van de Burgerlijke godshuizen (OCMW). (41)

Een krachtige nabloei vond plaats onder de leiding van Clementia Hiers, één van de gekendste grootjuffrouwen die er van 1843 tot 1899 verbleef. Ze nam tal van initiatieven. Zo werd het gebruik van de zuidwestelijke voorkoer, die in 1848 als markt fungeerde, afgeschaft.

De oostelijke tuin werd door aankoop vergroot en afgesloten door een intussen verdwenen bakstenen muur.

In 1849 werd tevens een herstelling uitgevoerd aan de kapel Onze-Lieve-Vrouw Ter Sneeuw, die al sinds 1700 moet bestaan hebben. (42)

De grootste aanpassing vond echter plaats in 1855. Elf huizen werden gesloopt, waarbij de oostelijke muur en afwateringsgreppel verdween. De Burgerlijke Godshuizen wenste de Begijnhofstraat te verbreden en de huizen te herbouwen met hun gevel naar de straat en een vijf meter hoge blinde muur naar Begijnhof gericht. Plannen werden opgemaakt door de stadsarchitect P. Croquison, waarbij twee woonblokken met elk vier woonéenheden aan beide zijden van de kapel werden voorzien. Het begijnhof werd bijgevolg met 717m² verkleind. (43)

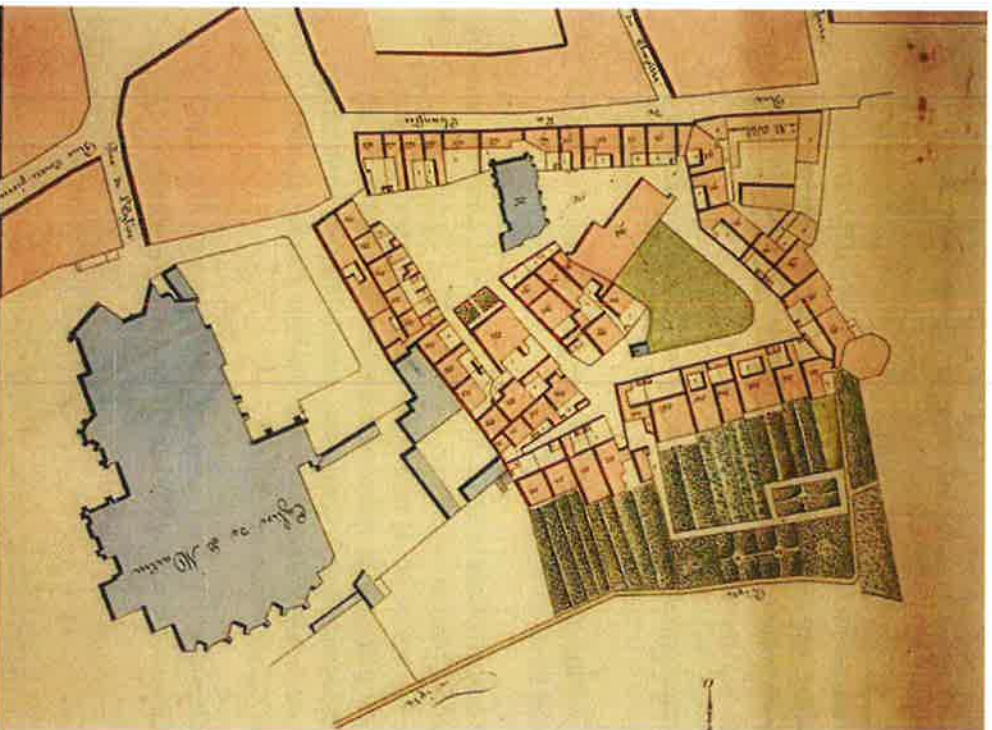
Voortaan stond de kapel niet meer vrij. Huizen nummer 1 en 2 werden er in 1855 tegenaan gebouwd. In datzelfde jaar werd de Oude of ook Kleine Zaal gesloopt en omgebouwd tot woning. (44)

(41) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 41.

(42) Zie: Ibid., p. 110.

(43) Zie: Ibid., p. 73/79.

(44) Zie: <http://inventaris.vioe.be>.

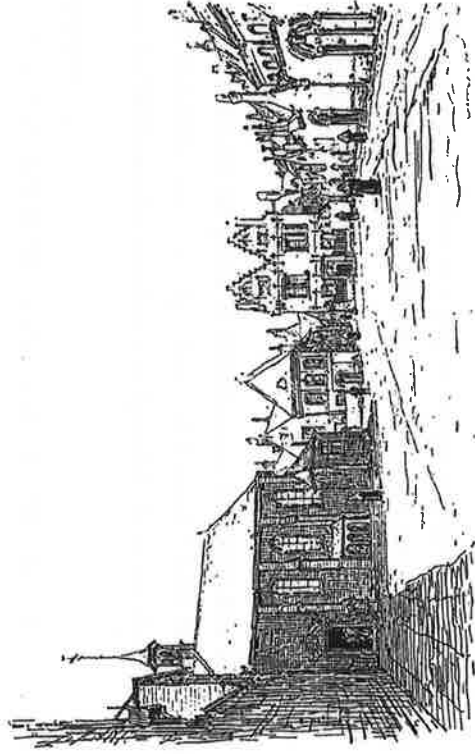
Plattergrond 1823. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 48.

In 1888 werd een nieuwe Ecce-homo-kapel bij de Mattheuskapel gebouwd. (45)

Einid 19de eeuw vond een grote restauratiecampagne op kosten van grootjuffrouw Clementia Hiers plaats. In 1897 werd de Grote Zaal geresatureerd. Volgens P. Despriet werden kaleilagen verwijderd en de gevels in imitatiebaksteen- en natuursteen geschilderd. Het jaar erna onderging ook woning 31, thans als grootjufferswoning gekend, hetzelfde lot. (46)

(45) Zie: Ibid.

(46) Zie: Ibid. Bij het onderzoek in situ van de Grote Zaal, naar aanleiding van de 21ste-eeuwse restauratie, werden echter geen sporen van kaleilagen teruggevonden. Enkel de schildering in imitatiebaksteen- en natuursteen werd geregistreerd. Zie: restauratiedossier Architectenbureau Ph. Pauwels & Stoop Architecten.

Houtsnede Lalanne 1883. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 142.

Niet gedateerd. Zie: beeldbankklas, Inventarisnummer 12912900540.

Omstreeks 1918 werd de de achterpartij van het huis van de grootjuffrouw, de toegangspoort en de Mattheuskapel beschadigd door een bombardement. (47)

De kapel werd in 1922-1923 hersteld. (48)

De onderwijstraditie in het begijnhof, onder het bestuur van C. Hiers, werd gedurende jaren voortgezet. In 1937-1938 telden de Hogere Leergangen voor Taal- en Handelswetenschappen ongeveer 300 leerlingen. (49)

In 1937 werd het begijnhof beschermd als monument.

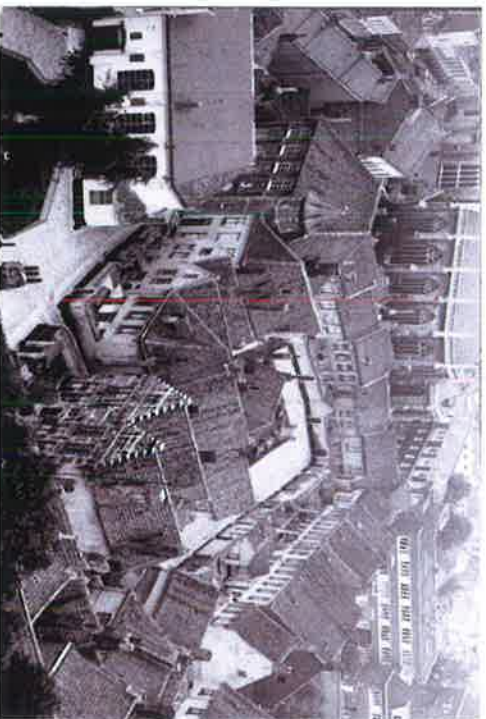
Voor WO II werd het begijnhof bewoond door alleenstaande vrouwen en een tiental begijnen onder leiding van grootjuffrouw C. Deconinck. Zij woonde tot aan haar dood in 1990 in de woning nr. 27.(50)

(47) Zie: BODDIN, P., o.c., p. 7.

(48) Zie: <http://inventaris.vioe.be>.

(49) Zie: BODDIN, P., o.c., p. 7.

(50) Zie: Ibid., p. 7.

Luchtfoto waarop een deel van de kapel, de Sint-Anna zaal en de groot-jufferswoning duidelijk te onderscheiden zijn. Zie: M. Stoop, lezing 2006.

Luchtfoto van het beginhof tussen de twee oude kerken. De parking, ter hoogte van de oostelijke tuintjes, is duidelijk te onderscheiden.
<http://maps.google.be> (17/11/2010)

Woningen nrs. 13-16 werden in 1980 omgevormd tot ateliers van het centrum voor creatieve vrijetijdsbesteding. (51)

Tal van voorloeren van de beginhuisjes werden met behoud van vorm en indeling herbouwd; zoals in 1968 woning 5 tot 7, in 1992-1993 bij woning 10 tot 16 en in 1998-1999 bij woning 18 tot 23 en 33 tot 36. Bij de restauratie van de woningen werd de kelder niet steeds bewaard. (52)

Eind 20ste eeuw woonde slechts nog één begin in het hof.

In 1998 stond het Sint-Elisabeth Begijnhof van Kortrijk op de lijst van het werelderfgoed van Unesco. In 2003 werd een deel ervan beschermd als monument en stadsgezicht.

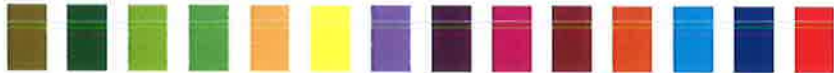
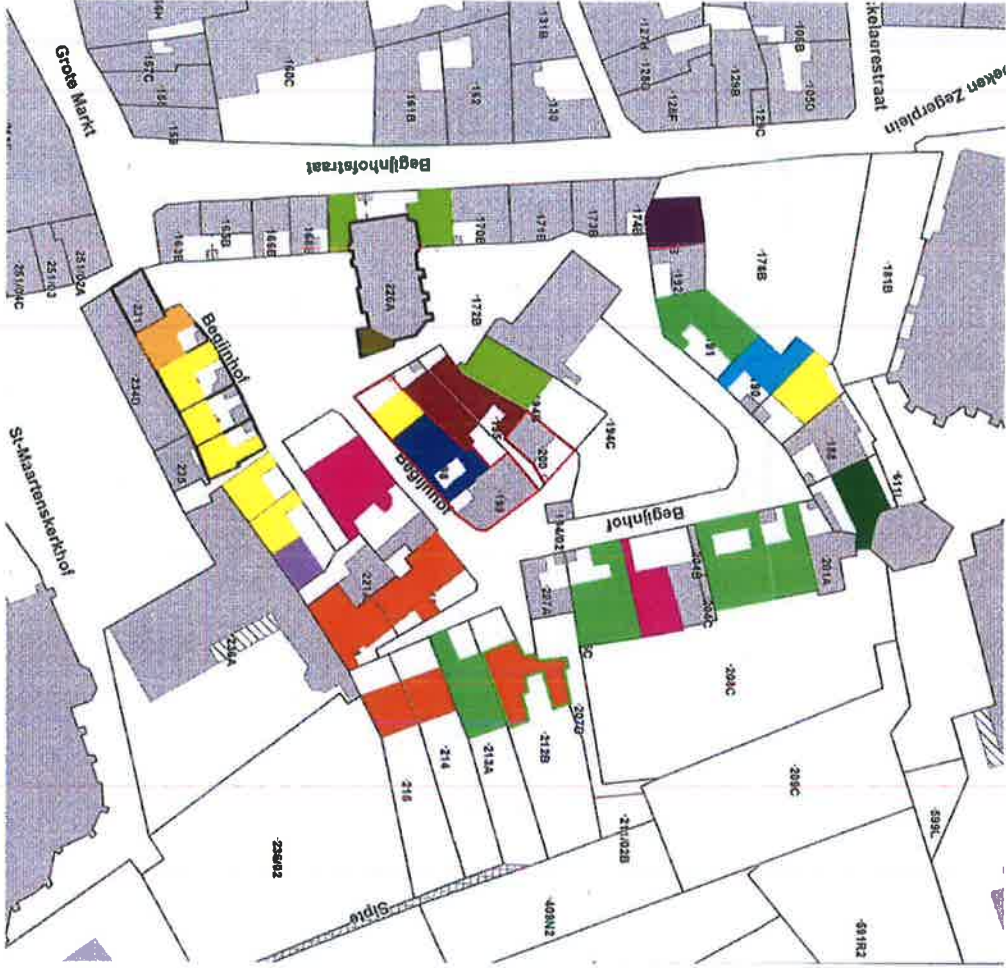
(51) Zie: BODDIN, P., o.c., p. 7.

(52) Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 104.

Kadaster, 19/08/2009

iv. Overzichtskaat datering woningen conform de gegevens, opgegeven door P. Despriet⁷

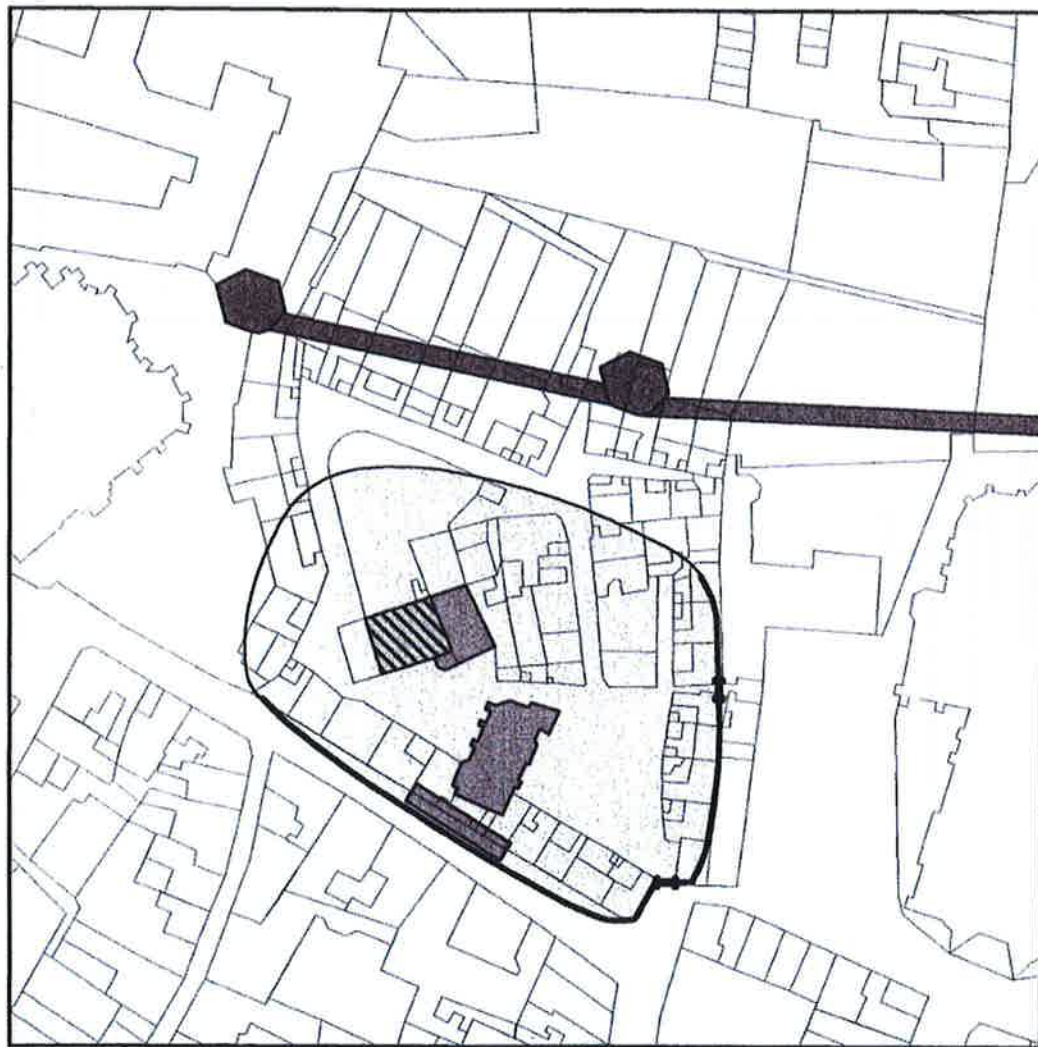

Kern 16 ^{de} E
17 ^{de} E
1610
1622 (eerste grote uitbreiding 1621-1622)
1647
1649
1667
1670
1690 -1730 (tweede grote uitbreiding 1676-1677)
1699
1770-1790
1855 (ingrijpende wijziging)
2de h 18de E
1887-1888

Kadasterplan 19/08/2009 met grijze arceringen, bewerkt door O. De Beus, oktober 2010.

⁷ Zie: P. Despriet, o.c., pp. 104-107.

v. Ruimtelijke evolutie van het begijnhof. Kaart en legende gereproduceerd door V. Vandommele⁸

15th - 16th CENTURY

The actual gates and the chapel are constructed.

Behind the chapel there is a house.

The Small Hall is also present.

Beguinage

Town wall

Wall of two sides of the beguinage

Buildings known as constructed in this period

Building on the place of the actual St.-Anna Hall

Beguinage gates

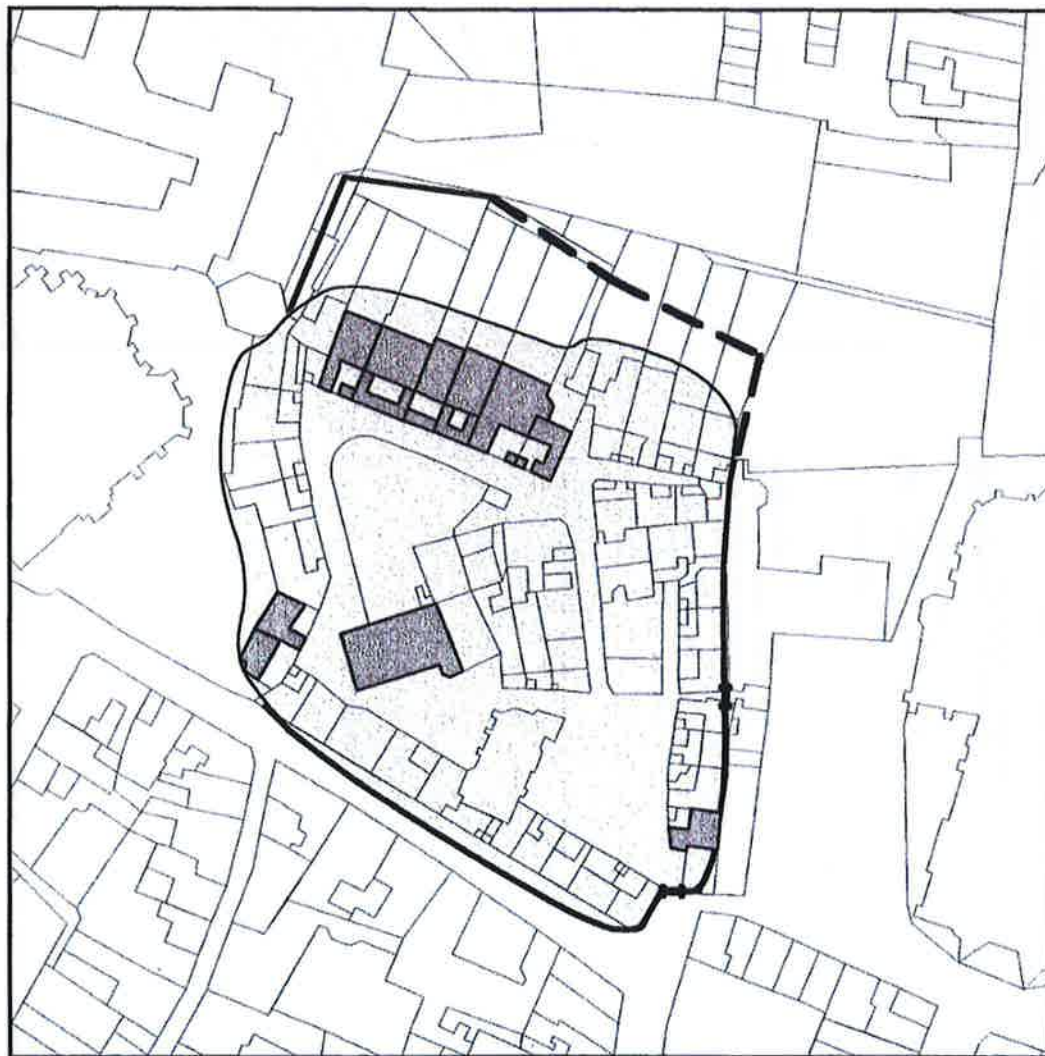
⁸ Zie: V. Vandommele, o.c., tussen pp. 25-26.

1st half 17th CENTURY

The beguinage is extended towards the northside.

- Beguinage
- Wall of two sides of the beguinage
- Buildings known as constructed in this period
- Beguinage gates

2nd half 17th CENTURY 18th CENTURY

The beguinage is extended towards the eastside.

The St.-Anna Hall is constructed.

Most of the houses are rebuilt.

□ Beguinage

— Wall at two sides of the beguinage

▨ Buildings known as constructed in this period

• Beguinage gates

19th CENTURY

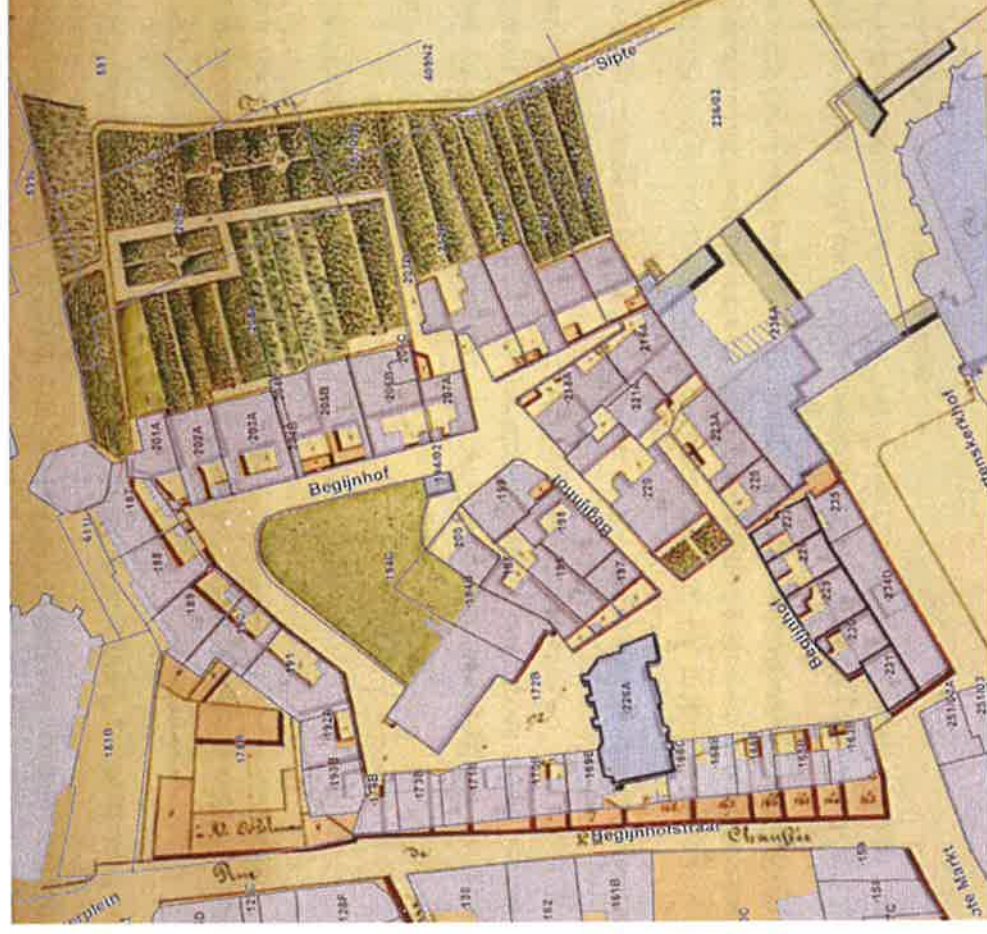
The Caneste street is enlarged and the churchyard disappears. New houses are constructed on those two places, outside the begijnhofe.

- Begijnhofe
- Buildings known as constructed or changed in the period inside the begijnhofe
- Buildings known as constructed in this period outside the begijnhofe

vi. Interpretatie

Toestand 1823 bovenop de toestand zoals in 1370 – 1373.
Zie: M. Stoop, lezing 2006.

Toestand 2009 bovenop de toestand zoals in 1823. Zie: O. De Beus, 2010.

In feite kunnen een vijftal grote bouwfases onderscheiden worden:

- Aanvangsperiode die aan het ontstaan van het huidige begijnhof ligt.
- De noordelijke uitbreiding in 1612 door het bouwen van huizen langs de stadsmuur bij het gravenkasteel.
- De oostelijke uitbreiding in 1622 waarbij de “Toren achter het Begijnhof” gesloopt werd en “fondamente van nieuwe huusen in(den) viver ghemaeckt” werden.
- De zuidelijke en tweede oostelijke uitbreiding in 1676-1677, waarbij woningen deels op de voormalige Nedervijver gebouwd werden en zich oostwaarts tot aan de tuinmuur van de abdij van Groeninge uitstrekte.
- De restauratiecampagne van 1855 door grootjuffrouw C. Hiers.

Deze ruimtelijke transformaties moeten uiteraard parallel bekeken worden met de verschillende historische gebeurtenissen. Zo ligt aan de oorsprong van de uitbreidingsfasen in de 17de eeuw de gunstige bloeiperiode en het succes van de begijnen. Het aantal begijnen berustte eind 17de eeuw op een honderdtal, wat uiteraard impact had op het reilen en zeilen binnen het hof.

Op esthetisch vlak valt vooral de gelijkenis op tussen de St.-Annazaal en de grootjufferswoning, beide door meesters C. Hiers gerestaureerd.

Deze fasen uiteten zich niet alleen op esthetisch of kunsthistorisch vlak, maar ook op bouwtechnisch vlak. Zo bijvoorbeeld zijn de woningen, geconstrueerd tijdens de 17de-eeuwse uitbreidingen op een andere ondergrond gebouwd; namelijk op materiaal waarmee de vroegere wal en vijver mee was gevuld. Zettingsschade werd reeds waargenomen. De impact hiervan op de structuur van de gebouwen zal verder onderzoek in situ uitwijzen.

Wat opvalt wanneer de toestand van 2009 bovenop die van 1823 wordt gelegd, is de bredere Begijnhofstraat. Tegen de kapel zijn nieuwe woonvolumes gebouwd. Tevens is de noordwestelijke hoek ‘verdwenen’. De Grote en Kleine Zaal zijn niet meer als één geheel opgetekend. De westelijke tuintjes zijn ingekort en deels ingepalmd door een parking.

Hier en daar zijn bij de woningen kleine transformaties te bemerken:

- Transformatie van de woningen 3 en 6.
- Transformatie van de woning 13 en 14.
- Transformatie van de woningen 21, 22 en 23.
- Transformatie van de woningen 33 en 35.

Vaak zijn bij deze transformaties verscheidene percelen samengevoegd in latere fase.

Wat opvalt bij de evolutie, gegeven door V. Vandommele is het feit dat de zuidelijke uitbreiding niet in beeld is gebracht. De datering van de woningen stemt wel overeen met de datering die door P. Despriet is gegeven. Enkel een klein verschil is merkbaar; de woning 14 dateert volgens P. Despriet van 1649, volgens V. Vandommele dateert die uit de tweede helft van de 17de of 18de eeuw.

2. Woning 37-41

i. Korte Inleiding

De begijnhuizen zijn bakstenen gebouwen waarbij een ommuurde voortuin of koer met een rondboogpoortje en een bijgebouwje tussen huis en muur aanwezig is. Ze hebben een bescheiden gevelbreedte ; meestal drie en uitzonderlijk zes traveeën. Vaak werd doorheen de tijd een verdieping toegevoegd aan deze huisjes. Ze getuigen van een sobere stijl, die de traditionele, regionale architectuur navolgt. De gemeenschapshuizen en grootjufferswoning, gelegen nabij de kerk, springen daarentegen in het oog door hun grotere omvang en/of rijkere decoratie.⁹ Houten constructies werden doorheen de tijd vervangen door bakstenen gebouwen. Daarbij werd natuursteen enkel omwille van constructieve redenen gebruikt. In de 17de eeuw vonden enkele uitbreidingen plaats vanwege het succes van de begijnen. Zo zijn de uiterst noordelijke en oostelijke huizenrij ten vroegste omstreeks 1612-1622 gedateerd. Vanaf de 18de eeuw daalde het aantal begijnen aanzienlijk wat de vernietiging van sommige begijnhuizen met zich meebracht. In 1855 ontstond de huidige toestand van het begijnhof.

Het merendeel van de woningen dateert van de 17de eeuw. Ze hebben gekaleide muren en een zwartgepikte plint. Woningen nrs. 30, 39 en 40 bevatten lijstgevels met vensters omvat in vlakke omlijstingen die al dan niet profileren in het hoofdgestel.¹⁰

⁹ Zie: <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, p.294.

¹⁰ Zie: <http://inventaris.wioe.be>.

- ii. Evolutie van de woningen 37-41 in woord en beeld.

ICONOGRAFIE

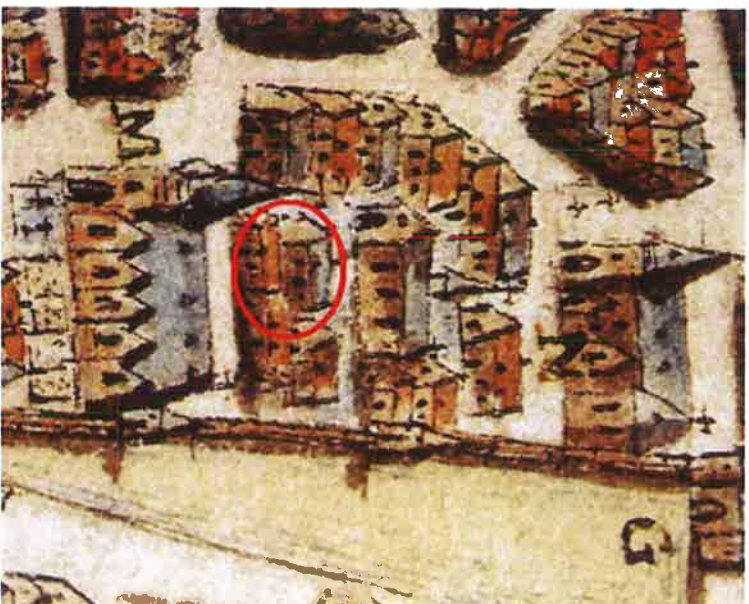
TIJDSGERELATEERDE GEBEURTENISSEN

De exacte ontstaansdatum van deze woningen is ongekend. Volgens P. Despriet zouden deze van eind 17de, eerste helft 18de eeuw dateren.

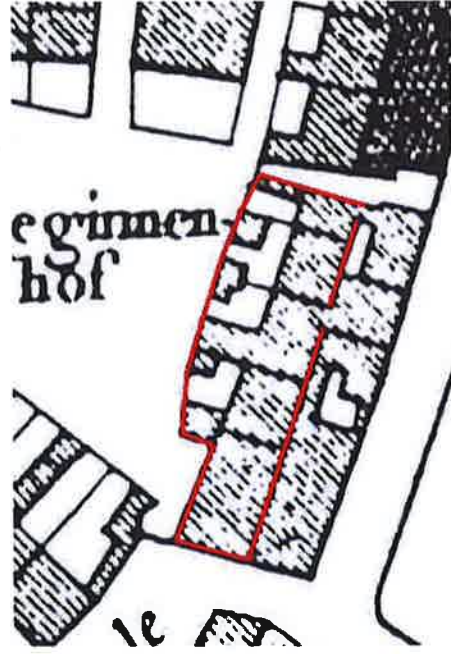
Kaart J. Deventer, ca. 1560. Zie: VAN DOMMELE, o.c., p. 8.

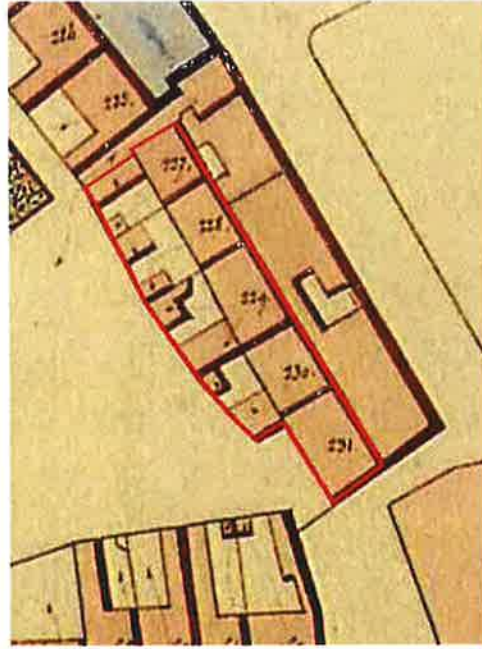
Stadsgezicht A. Sanderus, uitgave **1641-1644** en 1735. Het merendeel van de bestudeerde woningen staat dwars georiënteerd ten opzichte van de Sint-Maartenskerk. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 62.

Kaart **18de E.** Toestand voor het vernietigen van de laat-middeleeuwse stadsmuur. In tegenstelling tot Sanderus' uitgave zijn de daken van de bestudeerde woningen parallel met de Sint-Maartenskerk. De verhoudingen van het opgetekende begijnhof lijken echter niet te kloppen. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 70.

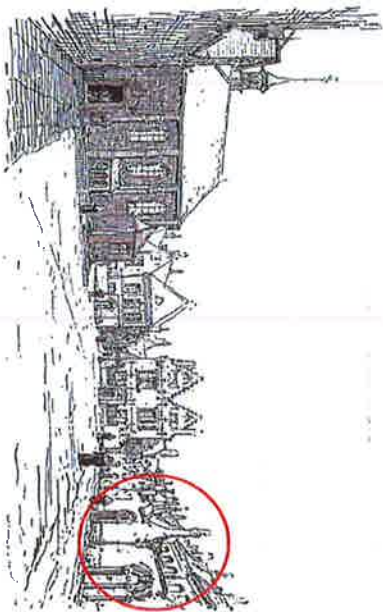
Detail uit Plattergrond 1822. Eerste kadastrale atlas van Kortrijk door C. Cierckens, publicatie 1830. Bemerkt de 'doorgangen' naar de aanpalende zuidelijke percelen. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 80.

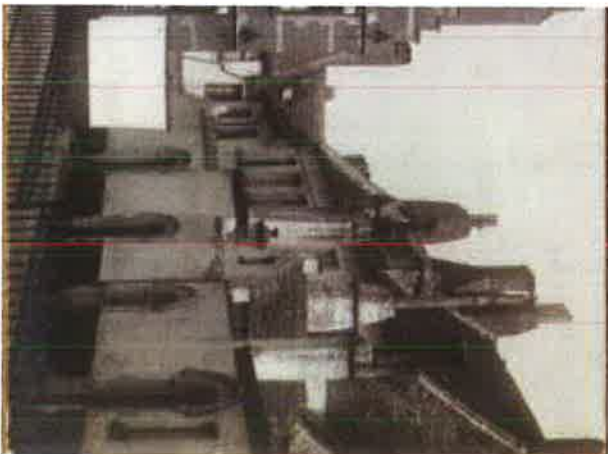
Detail uit Plattergrond 1823. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 48.

De aanpalend bouwvolumes ten zuiden van de bestudeerde woningen zouden uit de 19de eeuw dateren. (1)

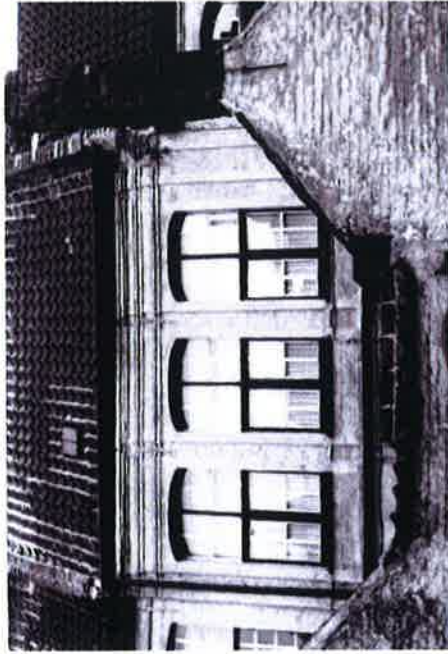
(1) Zie: VANDOMMELE, V., o.c., overzichtskaarten tussen pp. 25-26.

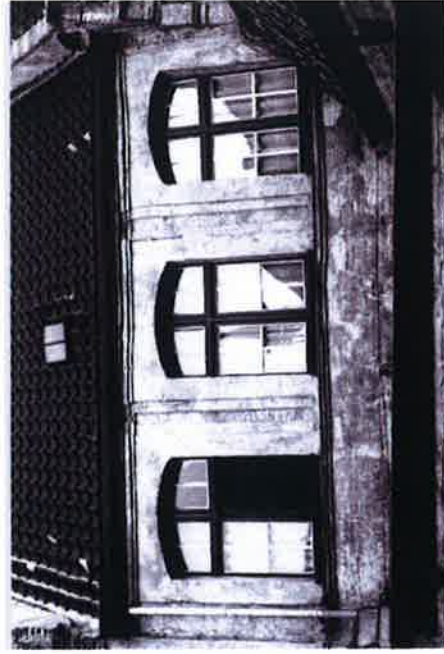
Houtsnede Lalanne **1883**. Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 142.

1917. Detail. Zie: beeldbankvlas, Inventarisnummer 12912900550.

1967. Woning 39. Zie: beeldbankvlas, Inventarisnummer 12912901557.

1967. Woning 40. Zie: beeldbankvlas, Inventarisnummer 12912901562.

1967. Ingang woning 40. Zie: beeldbankklas, Inventarisnummer 12912901771.

Datum niet gekend. Zie: KIK.

Woning 37

Woning 38

Woning 39

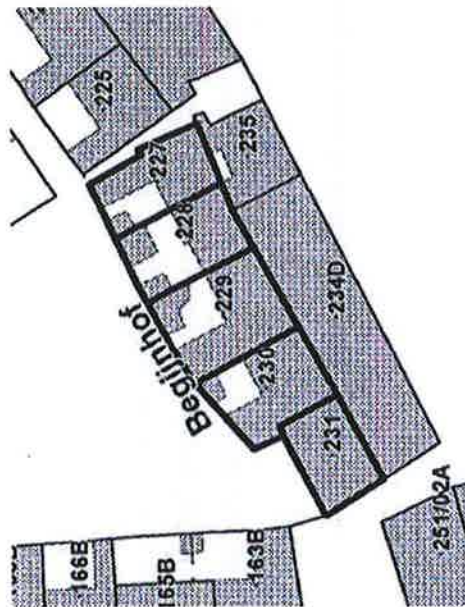

Woning 40

Woning 41

Zie: foto-archief Stoop Architecten. November 2007.

Zie: 19/08/2009. Kadaster.

iii. Architecturale analyse

Een overzicht wordt gegeven in de inventarisfiches.¹¹ In deze studie worden kort enkele elementen aangehaald.

Exterieur

ALGEMEEN

Uit het onderzoek door T. Nevejan blijkt dat de Lodewijk XIV-stijl de architectuur in Kortrijk pas tussen 1675 en 1740 beïnvloedde.¹² De woningen, die door P. Despriet tussen 1690 en 1730 gesitueerd worden, zijn opvallende sober uitgewerkt. Woningen 38, 39 en 40 zijn als lijstgevels uitgewerkt. De vensters van woning 39 en 40 zijn omvat in vlakke omlijstingen, die profileren in het hoofdstel.¹³ Tevens is de vorm van de gevelankers éénvoudig. De woningen getuigen van een sobere stijl, die de traditionele, regionale architectuur navolgt.

Het merendeel van de woningen heeft drie traveeën onder zadeldaken, waarbij de nokken evenwijdig zijn met de voorgevel. Woning 37 heeft er daarentegen twee en woning 38 bestaat uit vier traveeën.

¹¹ Zie bijlage bestek, restauratiedossier Architectenbureau Ph. PAUWELS - STOOP ARCHITECTEN bvba.

¹² NEVEJAN, T., *Het Sint-Elisabeth begijnhof te Kortrijk*, (onuitg. Licentiaatsverhandeling R.U.G.), Gent, 1991, p. 23.

¹³ Zie: www.inventaris.vioe.be (geconsulteerd: september 2010.)

De voorkoertjes zijn omheind met een bakstenen muur, wit gekaleid met zwartgepikte plint. Deze bevatten bijgebouwtjes. Vaak zijn deze later te dateren, met name uit de 18de of 19de eeuw.¹⁴

VENSTERS EN DEUREN

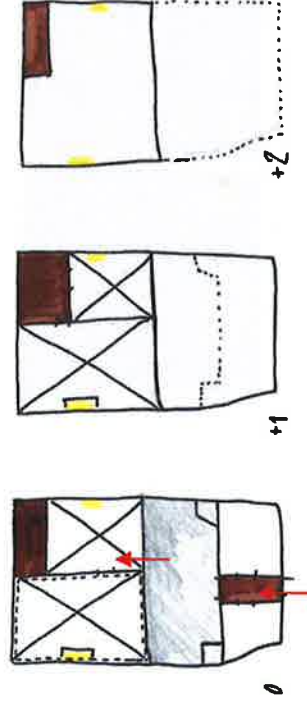
Een overzicht wordt gegeven in de deur- en raamfiches. Daarin wordt elke deur en elk venster weergegeven met aanduiding van de te behouden waardevolle elementen.¹⁵

Interieur

ALGEMEEN

De binnenruimtes van de woningen zijn grotendeels ontmanteld.

PLANOPBOUW

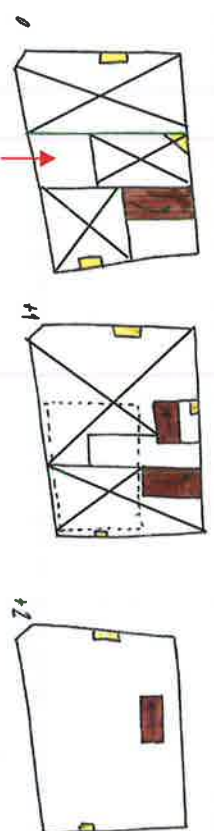

Woning 38; in stippellijn de onderliggende kelderruimte, in geel de locatie van de haardplaatsen/schouwkanalen, in bruin de circulatieruimte om de verschillende lokalen te bedienen. (O. De Beus, 8 november 2010.)

De opbouw voor de reeks woningen 37 tot 40 is gelijkwaardig. Op de gelijkvloerse verdieping bevindt zich telkens een woonruimte met een grote haardplaats en daarnaast een kleinere ruimte waarin de trap. Op de eerste verdieping zijn telkens een circulatieruimte, een grote ruimte met haardplaats en een kleinere ruimte, al dan niet met haard, terug te vinden.

¹⁴ DESPRIET, P., *Ontstaan en ontwikkeling van het Kortrijkse begijnhof*, vol. 21, jg. 2001, afl. 1, nr. 45, Kortrijk, 2001, p. 103.

¹⁵ Zie restauratiedossier Architectenbureau Ph. PAUWELS - STOOPT ARCHITECTEN bvba.

Woning 41; in stippelijn de onderliggende kelderruimte, in geel de locatie van de haardplaatsen/schouwkanalen, in bruin de circulatieruimte om de verschillende lokalen te bedienen. (O. De Beus, 21 februari 2011.)

De opbouw van woning 41 verschilt duidelijk van de overige woningen. Op de gelijkvloerse verdieping bevindt zich een kleine inkomhal van waaruit de drie aanpalende ruimtes bediend worden. De opbouw van de eerste verdieping en de zolder leunt aan bij de overige woningen in de reeks. Het verschil zit in de organisatie van de circulatie.

VLOEREN

Woning 37

Woning 38

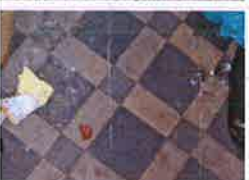
Woning 39

Woning 40

Woning 41

Cementtegels in allerlei patronen komen veelvuldig voor. Deze type tegels werden vooral in de tweede helft van de 19de eeuw en begin 20ste eeuw toegepast. Het was een goedkoop materiaal, maar minder slijtvast.¹⁶ Vaak zijn ze waardevol, maar wel delicaat. In de patio van woning 39 liggen schorren. Recentere vloeren komen ook vaak voor, zoals in de bijgebouwen.

WANDEN -SCHOUWEN

								37.01 gelijkvloers, verdieping	37.02 gelijkvloers	38.01 gelijkvloers, verdieping	38.03 gelijkvloers	38.04 gelijkvloers	39.01 gelijkvloers	
								39.01 verdieping	40.01 gelijkvloers	40.02 gelijkvloers, verdieping	40.03 gelijkvloers	41.01 gelijkvloers	41.02 gelijkvloers	41.03 gelijkvloers

¹⁶ Zie: EVERAERT G., *Historische constructiewijzen: interieur, dl. Vloer- en wandtegels*, (cursus Artesis hogeschool), Antwerpen, 2009, p. 39.

Heel wat schouwmantels zijn uit natuursteen gemaakt, waarbij de horizontale en verticale onderdelen van elkaar afgescheiden zijn door een wit boordje. In sommige ruimtes bevinden zich hoekschoorstenen met éénvoudige afwerking en materialisering. De minst uitgewerkte schouwmantels bevatten vlakke, houten onderdelen, zoals 40.01 en 41.01 op de gelijkvloerse verdieping, 37.01 op de eerste verdieping en 39.01 op de gelijkvloerse verdieping zijn meer uitgewerkt. Bovendien zijn deze laatste twee interessant daar er lijstwerk aanwezig is op de schouwboezem, te situeren in de 18de eeuw. Typierend voor deze periode is de afschuining van de zijkanten van de schouw. Andere schouwen vertonen soms nog lijstwerk in de schouwgewelven.

Verdere detaillering kan worden teruggevonden in de schouwfiches, opgemaakt ter aanvulling van het bestek.¹⁷

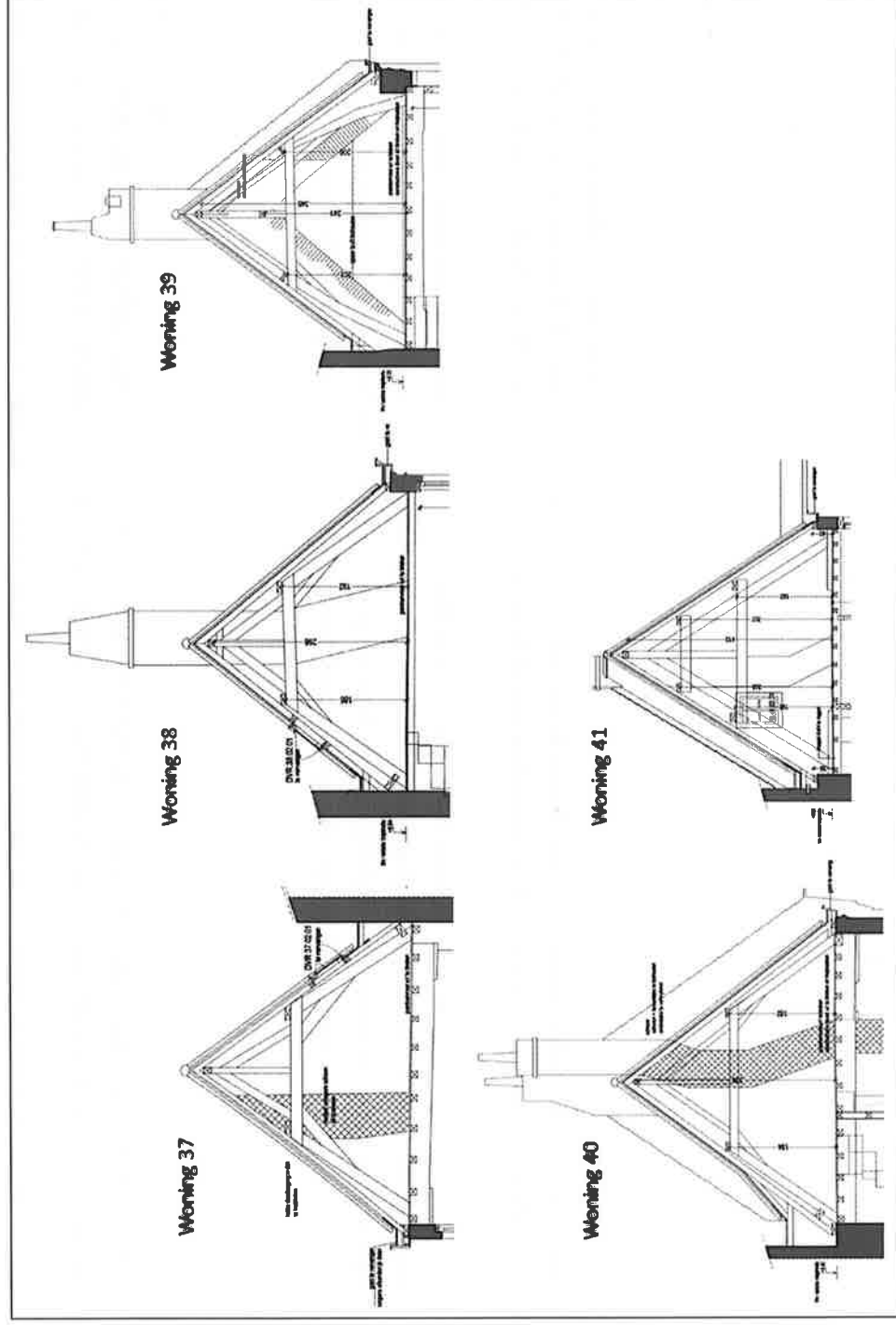
PLAFOND

De woningen bevatten houten roosteringen met moer- en kinderbalken. Eind 17de eeuw is over het algemeen het profiel ranker en het topeinde van de balksleutels sierlijker uitgewerkt. Eind 17de en begin 18de eeuw verdwijnen deze toepassingen en maken de bepleisterde plafonds opgang. In deze context kunnen de sporen van de rinkelatten en bepleistering bekeken worden.

¹⁷ Zie bijlage bestek, restauratiedossier Architectenbureau Ph. PAUWELS - STOOP ARCHITECTEN bvba.

SPANTEN

De vorm van de spanten in de woningen werd vergeleken.

Detail dakstructuur woningen 37-41 en detail dakstructuur woning 5. Zie: Restauratiedossier Architectenbureau Ph. Pauwels & Stoop.

Stijlistisch gezien sluit de vorm van de spanten aan bij spanten die vanaf de 16de eeuw gangbaar zijn. Vanaf 1550 was hout in lange secties nauwelijks beschikbaar, vandaar dat de constructies lichter werden en uit kortere onderdelen bestonden. Een exacte datering aan de hand van stilistische kenmerken is echter niet mogelijk.¹⁸ Wel valt op dat in woningen 37, 38, 39 (weliswaar met knik) en 40 deze gelijkaardig zijn. De opbouw ervan sluit onder andere aan bij die in woning 31, daterend van 1649. De opbouw van de spanten in woning 41 verschildt en sluit aan bij woning nr. 5, daterend van 1770-1790.

Hieruit blijkt dat de woning 41 wellicht uit een andere tijdsspanne dateert of verbouwd is geweest. Opvallend zijn bovendien de bouwsporen, die bij de opmetingen werden teruggevonden in de verschillende woningen. Mogelijks wijst dit op latere aanpassingen. Het kwam vaker voor dat de in oorsprong lagere begijnhuizen hoger werden opgetrokken.

iv. Interpretatie

Als deze woningen binnen het geheel bekeken worden, bevinden ze zich binnen het 'oude begijnhof', weliswaar niet de oudste kern.

Volgens P. Despriet zouden woningen 37 tot 39 van 1690-1730 dateren, woning 40 van 1699. Woning 41 is niet gedateerd, opvallend is dat deze woning geen koer heeft en verschildt in opbouw van de andere woningen. In de 17de eeuw zou zich op deze hoek van de Begijnhofstraat de herberg 'De Maandag' bevonden hebben.¹⁹ De aanpalende gebouwen ten zuiden van de woningen 37-41 zou volgens V. Vandommele dateren van de 19de eeuw.²⁰

Opvallend is de oriëntatie van de daken die verschildt bij de kaart van Sanderus en de daarna volgende kaarten of foto's. Tevens zijn de verbindingen die op het eerste kadasterplan te zien zijn opmerkelijk. De correctheid van het plan moet natuurlijk kritisch benaderd worden. Verder onderzoek in situ zal dit uitwijzen. Tijdens de eigenlijke restauratiefase wordt deze studie verder uitgediept.

¹⁸ DELAËY, B., *Timmerwerk – Inleiding tot de studie van houten dakspanten*, (cursus Artesis hogeschool), Antwerpen, 2009, p. 13.

¹⁹ Zie: DESPRIET, P., o.c., p. 73.

²⁰ Zie: VANDOMMELE, V., o.c., overzichtskaartentussen pp. 25-26.

3. Bronnenonderzoek

Hiernavolgend wordt een overzicht gegeven van de bronnen, die voornamelijk via de catalogus van de Openbare Bibliotheek Kortrijk terug te vinden zijn.²¹ Dit zowel over de begijnhoven in het algemeen, als specifiek over het begijnhof te Kortrijk. Daarnaast wordt kort weergegeven welke bronnen de verschillende auteurs van de in deze studie geraadpleegde werkstukken hebben gehanteerd. Dit laat toe een beeld te geven waar de nodige informatie gevonden werd. Bovendien kan het een aanwijzing geven waarom sommige bronnen elkaar tegenspreken en welke bronnen cruciaal zijn.

Algemeen

DELMELLE, Joseph, *Abdijen en begijnhoven in België*, Brussel, 1973.

GIJSEN, Joris, *Vlaamse begijnhoven ontdekken en beleven*, Aartselaar, 1999.

HEIRMAN, Michiel, *Langs Vlaamse begijnhoven*, Leuven, 2001. (omslagfoto' s Jan Decreton ; cartogr. red. Frans en Annemie Depuydt-Goyens,)

LEURS, Stan, *Steden en landschappen VII : De begijnhoven*, Antwerpen, 1931.

PEENE, Peter / Programmabrochure. Begijnhovenweekend, zaterdag 29 en zondag 30 september 2001 / Voorw.: Peter Peene, nationaal voorzitter, Leuven, 2001.

SNEIJERS, Marianne, *Begijnhoven : Unesco zet licht op groen*. Eindwerk Katholieke hogeschool Mechelen. Departement handelswetenschappen en bedrijfskunde. Campus Coloma, 1999.

TRIST, Monika, *Het besloten hof : begijnen in de Zuidelijke Nederlanden*, Leuven, 1998.

VAN AERSCHOT, Suzanne; HEIRMAN, Michiel, *Vlaamse begijnhoven werelderfgoed*, Leuven, 2001.

VERACHTERT, Frans, *Voorsale des hemels ofte het begijnhof in de XVII provinciën*, Retie, 1973.

Specifiek

---

²¹ <https://bibliotheek.kortrijk.be>.

- BAERT-VANDENBERGHE, Miriam, *Leven in het Kortrijkse begijnhof 1585-1789*, Kortrijk, 1999.
- BEECKMANS, Luk; DE BUYSER, Frans; VAN BULCK, Gaston, *Munten, rekenpenningen, muntgewichten en religieuze devotionalia uit het begijnhof van Kortrijk*, Kortrijk, 2007.
- BODDIN, P., Restauratie van het huis van de grootvuffrouw in het Begijnhof te Kortrijk, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Departement Industrieel Ingenieur, Campus Rabot, 2000-2001 (onuitgeg.)
- BOUCKAERT, Claude, *Het Kortrijkse Begijnhof in de schilderkunst*, Kortrijk, 2007.
- COULON, Alphonse-Marie, *Histoire du Béguinage de Sainte Elisabeth à Courtrai d'après les documents authentiques*, Kortrijk, 1891. (X)
- DESMET, Ludwig, *Het Sint-Elisabethbegijnhof van Kortrijk (1392-1450)*, (onuitgeg. Licentiaatsverhandeling K.U.L.), Leuven, 1986. (X)
- DESPRIET, P., *Ontstaan en ontwikkeling van het Kortrijkse begijnhof*, vol. 21, jg. 2001, afl. 1, nr. 45, Kortrijk, 2001. (> gebruikte bronnen door deze auteur: X)
- DESPRIET, P.; GODDEERIS, T.; BEEKMANS, L., *Kortrijk 1382 : muntschat uit het begijnhof*, Kortrijk, 1999.
- DEWILDE, Bert, *Begijnhof St. Elisabeth Kortrijk*, Brochure uitgegeven n.a.v. het jaar van de abdijen en begijnhoven 1973, Kortrijk, s.a. (X)
- FRICKEL, Palmer, *De Sint-Mattheuskerk van het Kortrijkse begijnhof*, Curricke, vol. 193(1993), p. 184-191.
- HIERS, Clementia, *Het Begijnhof, Kortrijk*, 1938.
- HIERS, Clementia, *Het Begijnhof van Kortrijk*, Kortrijk, 1887 (X)
- LEPEER, Chris, *Kerk van de maand juli 1998 : Begijnhofkerk St. Mattheus Kortrijk*, Kortrijk, 1998.
- MAHIEU Marcel, *Begijnhofkerk Sint-Mattheus gerestaureerd*, Curricke, jrg. 292/2003.
- MARTENS, Luc, Officiële opening; het Kortrijkse begijnhof van Johanna's wens tot werelderfgoed, tentoonstelling in de Sint-Annazaal van het Begijnhof te Kortrijk; versteende stilte, Kortrijk OCMW, 1999.
- NEVEJAN, T., *Het Sint-Elisabeth begijnhof te Kortrijk*, (onuitg. Licentiaatsverhandeling R.U.G.), Gent, 1991. (X)

ROOSE-MEIER, B., *begijnhof en begijnmuseum*, Kortrijk, s.d. (uitg. Groeninghe) (X)

VANBOSSELE, José, *Gebruiken in het begijnhof van Kortrijk*, De Leiegouw, XV, 1973, p. 107-123. (X)

VAN DOMMELE, Vincent, *The St.-Anna Hall of the St.-Elisabeth Beguinage in Kortrijk*, (onuitgeg. Masterthesis, R. Lemaire Centre for the Conservation of Historic Towns and Buildings, 1995-1996) (X)

VIAENE, A., *Het begijnhof van Kortrijk in 1491*, Biekorf, 57/9, 1956, 257-259. (X)

Ceremonieboek van het begijnhof der stad Kortrijk, Kortrijk, 1877.

Gebeden ende Godtvrugtige oeffeningen ten gebruyke der Joefvrauwen Beggyntiens van het Beggyn-hof tot Cortryck, Kortrijk, s.a.

Het Begijnhof van Kortrijk : Speciaal nummer van de Leiegouw, ter ge- legenheid van het jaar van de Begijnhoven, uitgegeven met de bijzondere steun van het Kortrijkse stadsbestuur, 1973, Kortrijk, 1973. (Blauwe poorte : Vormende werken volwassenen) (X)

Respectueux hommage offert par les Dames Béguines de la Ville de Courtrai, à leur bien-aimée supérieure Mademoiselle Clémence Hiers, à l'occasion du 25me anniversaire de son élection, le 21 Juin 1848, Kortrijk, 1873. (Bewaarbibliotheek : Kortrijkse Reeks : KR 3461)

Overzicht van de -volgens Unesco - belangrijkste bronnen:

Archives, Afdeling ROHM West-Vlaanderen, Cel Monumenten en Landschappen

O.C.M.W. Kortrijk, Actualisation et données (mai 1997)

COULON, A.M., *Histoire du béguinage Sainte-Elisabeth à Courtrai d'après les documents authentiques*, Courtrai, 1891.

DE CUYPER, J., *Het Begijnhof van Kortrijk*. Ontstaan en oudste periode in De Leiegouw; 15, 1973

Bronnen uit de gegeven overzichtslijst, die ook door P. Despriet zijn aangewend, worden weergegeven met een (X).

Werken die ook V. Vandommele gebruikte zijn:

- HIERS, Clementia, *Het Begijnhof*, Kortrijk, 1938./HIERS, Clementia, *Het Begijnhof van Kortrijk*, Kortrijk, 1887.

Clementia Hiers was meester van 1848 tot 1899 en speelde een belangrijke rol binnen het begijnhof.

- NEVELAN, T., *Het Sint-Elisabeth begijnhof te Kortrijk*, (onuitg. Licentiaatsverhandeling R.U.G.), Gent, 1991.

Dit werk bevat in bijlage de transcriptie van een deel van de jaarlijkse rekeningen tussen 1392-1802, terug te vinden in de perkamentrol bewaard door het begijnhof, die verband hielden met de bouwactiviteiten binnen het begijnhof. In COULON A.M., *Histoire du béguinage Sainte-Elisabeth à Courtrai d'après les documents authentiques*, Courtrai, 1891, wordt de uitgebreide geschiedenis weergegeven vanaf de 16de E en verder. Weliswaar zou deze historiek 'verbeterd en aangevuld kunnen worden aan de hand van archiefdocumenten' aldus J. De Cuyper.²²

Het is raadzaam deze twee laatste bronnen te raadplegen daar het primaire bronnen zijn.

Daarnaast moeten de gegevens verder getoetst worden aan de bouwsporen in situ/opmetingsplannen.

BRONNEN

Onuitgegeven

BODDIN, P., *Restauration van het huis van de grootijffrouw in het Begijnhof te Kortrijk*, (onuitgeg. Masterthesis, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Departement Industrieel Ingenieur, Campus Rabot), Gent, 2000-2001.

MAHIEU, F., *Eenen ghelazen veinstre, De restauratie van het schrijnwerk in het Kortrijkse Sint-Elisabeth Begijnhof*, s.l.

VAN DOMMELE, V., *The St.-Anna Hall of the St.-Elisabeth Beguinage in Kortrijk*, (onuitgeg. masterthesis, R. Lemaire Centre for the Conservation of Historic Towns and Buildings), Leuven, 1995-1996.

Foto-archief en voorgaande restauratiedossiers StoopArchitecten bvba

---

²² DE CUYPER, J., o.c., p. 44.

Boeken en artikels

- DEBRABANDERE, P., *Folklore van het Kortrijkse begijnhof* in: *Het Begijnhof van Kortrijk*, in: *De Leiegouw*, Jg. XV - 1973, afl. 1-2, Kortrijk, 1973, pp. 63-80.
- DESPRIET, P., *Het Kortrijkse begijnhof uit volks- en oudheidkundig oogpunt*, in: *De Leiegouw*, Jg. XV - 1973, afl. 1-2, Kortrijk, 1973, pp. 85-96.
- DESPRIET, P., *Ontstaan en ontwikkeling van het Kortrijkse begijnhof*, vol. 21, Jg. 2001, afl. 1, nr. 45, Kortrijk, 2001.
- DE CUYPER, J., *Het begijnhof van Kortrijk. Ontstaan en oudste periode (13de – 15de E)*, in: *De Leiegouw*, Kortrijk, 1973, pp. 5 - 48.

Internet

- <http://inventaris.vioe.be>, geconsulteerd: september 2010.
- <http://whc.unesco.org/uploads/nominations/855.pdf>, geconsulteerd: september 2010.
- <http://www.beeldbankvlas.be>, geconsulteerd: september 2010.
- <http://www.kikirpa.be>, geconsulteerd: september 2010.
- <https://bibliotheek.kortrijk.be>, geconsulteerd: oktober 2010.

